TÖRÖKBÁLINTI VÁROSI ÚJSÁG

TÖRÖKBÁLINT VÁROS ÖNKORMÁNYZATÁNAK HIVATALOS LAPJA

megjelenik havonta • ingyenes • II. évfolyam 11. szám • 2026. november

Merre tovább, agglomeráció?

4. oldal

Lappangó parkolási szabályok

Többeket a temetőnél parkolók közül nemrégiben megbírságoltak. Az ilyen kiadás a most kiszabott 15 600 forintnál kisebb összeg esetén se esik jól. Ráadásul, ha az egyik helyen érvényt szerzünk a szabályoknak, annak úgy van értelme, ha másutt folytatjuk.

3. oldal

Az Axel Cukrászda története

Kihívásokkal teli terepen épített fel valami egészen egyedit a Deák család. Az Axel Cukrászda és Reggeliző története nemcsak a gasztronómiáról, hanem a lokálpatriotizmusról és a kétkezi alkotás örömérről szól, no meg a váratlan internetes hírnévről, amelyet a pisztáciás New York roll hozott.

9. oldal

Kitüntetések az évfordulón

A hagyományos városi október 23-i ünnepi megemlékezésen három rangos kitüntetést adtak át olyan személyeknek és közösségeknek, amelyek hosszú évek óta elkötelezetten dolgoznak Törökbálintért. A megemlékezők fáklyákat is gyújtottak, és közösen vonultak át a Dióskertbe.

20. oldal

Keltsük életre a Katalin-bálok hagyományát!

Egy évszázadnyi dal, tánc és közösség – a Lendvai Károly Férfikórus (az egykori Vasas Dalkar, majd a Munkácsy Mihály Művelődési Ház Férfikórusa) idén is megrendezi a kórussal szinte egyidős, hagyományos „batyus” Katalin-bált.

Az alkalomra készülve szeretnénk láthatóvá tenni a közös múltunkat. Segítsen nekünk összegyűjteni a bálok és a férfikórus legszebb emlékeit! Minden apró emlék, régi fotó vagy elmesélt történet kincs a számunkra.

Mit keresünk?

- Történeteket és személyes visszaemlékezéseket.
- Régi fotókat - ha tudja, írja meg nekünk a dátumot és a képen szereplők nevét is!
- Korabeli plakátokat, meghívókat és belépőket.
- Minden olyan emléket, amely a férfikórus elmúlt 102 évéhez kapcsolódik.

Hogyan juttathatja el hozzánk?

OSSZA MEG VELÜNK ONLINE: Írjon egy hozzászólást, töltsön fel képet a Facebook-csoportunkba (Lendvai Károly Férfikar/Facebook), hogy mindenki láthassa! Vagy írja meg e-mailben a szervezes@lendvaikarolyferfikar.hu címre!

HOZZA EL A KÖNYVTÁRBA: Ha féltve őrzött, papíralapú fotói, plakátjai vannak, hozza be őket a Volf György Könyvtárba! A könyvtár munkatársai a helyszínen azonnal beszkennelik, és nyomban vissza is adják az eredeti példányokat. A könyvtár nyitvatartási ideje alatt bármikor várjuk: hétfőn, kedden és csütörtökön 10-18 óráig, pénteken 9-15 óráig, szombaton pedig 9-13 óráig.

Ha pedig kedve van velünk együtt ünnepelni, szeretettel várjuk az idei Katalin-bálra 2026. november 28-án este a Munkácsy Mihály Művelődési Házban!

Hálás köszönettel

LENDVAI KÁROLY FÉRFIKÓRUS

November 28-án Katalin-bál a művelődési házban

TÖRÖKBÁLINTI VÁROSI ÚJSÁG

Kiadó: Törökbálint Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala
- Főszerkesztő: Beszterczey Judit
- Tervezőszerkesztő: Szabó Dávid
- Korrektor: Jónás Sándor
- Fotó: Mong Judit
- Nyomtatja: Korrekt Nyomdaipari Kft., 1106 Bp., Fehér út 10./62. ép.

Felelős vezető: Bató Sándor
- Szerkesztőség: +36 70 946 2716; szerkesztoseg@torokbalint.hu
- Print ISSN 3094-1105
- Megjelenik 5250 példányban
- Beküldött kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Közlés esetén fenntartjuk a szerkesztés jogát!
- A megjelent hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk.

torokbalint.hu, facebook.com/torokbalintcouncil

TARTALOM

MOZAIK • Keltsük életre a Katalin-bálok hagyományát! ... 2
AKTUÁLIS • Lappangó parkolási szabályok ... 3
VÁROSUNK • Advent Törökbálinton ... 4
INTERJÚ • Megkérdeztük a polgármestert ... 5
FÓKUSZ • Merre tovább, agglomeráció? ... 6
AKTUÁLIS • Leégett egy ház a városban ... 8
GASZTRÓ • Az Axel Cukrászda története ... 9
HELYI ÉRTÉK • Kinek a sikere és kinek a kudarca a szociális munka? ... 10
KULTÚRA • Borok és folytatódó történetek a Bálinti Kőfejtőben ... 12
BÁLINTI MŰSOR • A Munkácsy Mihály Művelődési Ház műsorfüzete ... 13
NATÚRA • Gyulai Iván ökológus előadása Törökbálinton ... 17
KATEDRA • Bűn és bűnhődés – formabontó produkció a Bálint suliban ... 18
KULTÚRA • „Mostanában az eget fotózom legszívesebben” ... 19
KULTÚRA • Volf György anyanyelvi vetélkedő ... 19
PÁTRIA • Kiválóságainkat ünnepeltük az évfordulón ... 20
PÁTRIA • A Törökbálinti Kamarakórus ünnepi koncertjéről ... 21
NATÚRA • Így készítsük fel a talajt és a növényeket a télre ... 22
NATÚRA • Öko-Klubest beszélgetés-sorozat ... 23
SPORT • Beszélgetés Balláné Győrffy Katalinnal és Bóday Dániellel ... 24
SPORT • Fókuszban a fiatalok és a közösség ... 26
SPORT • TuttoBici-Bottecchia Sportegyesület ... 26
SPORT • Jubileumi Kerekdomb futás ... 27
SPORT • A Radobasket Törökbálint is elkezdte ... 27

Csak a bírság kelti életre?

Lappangó parkolási szabályok

Többeket a temetőnél parkolók közül nemrégiben megbírságoltak. Az ilyen kiadás a most kiszabott 15 600 forintnál kisebb összeg esetén se esik jól. Ráadásul, ha az egyik helyen érvényt szerzünk a szabályoknak, annak úgy van értelme, ha másutt folytatjuk.

A bírságolás azért történt, ami nem szokatlan: a polgár megállt a parkolóban az autójával. Ammennyiben ezt a temetőnél gyakran tette, könnyen előfordulhat, hogy korábban egyszer-egyszer már talált figyelmeztető cédulát a szélvédőn, ám azt reklámnak nézte, vagy fontoskodásnak, aminek nem tulajdonított jelentőséget. A 15 600 forintos büntetés viszont feltűnt, volt is némi visszhangja. Az eset, ha nem is állatorvosi ló, de számos problémára rávilágít.

> ***Az önkormányzat 2016-ben elfogadott általános parkolási rendelete – külön rendelet vonatkozik az Alsóerdősor és a Dózsa György utcákra – meghatározott időszakban bizonyos területekre maximálisan két óra várakozási időt engedélyez.***

A KRESZ alapján ezt a gépjárműben elhelyezett „tárcsán” (gyakorlatban műanyag órán) kell igazolni, a megállás idejének feltüntetésével. A budaörsi Szabadság úton sétálva számos autó műszerfalán felfedezhetünk ilyen órákat, mivel ott a hasonló tartalmú előírás betartatása gyakorlattá vált. Nálunk a rendelet hatálya alá tartozó utcákban, tereken a lassan tízéves szabály nem nagyon jött át, a legtöbben vélhetően nem is tudnak róla. Lehet, hogy észlelik az erre utaló KRESZ-táblát, de mivel a szankcionálásra mindeddig nem került sor, nem foglalkoztak vele.

Egyetlen városvezetés se szereti vegzálni a lakosságot. A bírságolástól senki sem lesz népszerű, ezért a norma létére utalás megmaradt a figyelmeztető cédulák szintjén. Ami azonban teljesen hatástalannak bizonyult.

Közben a temetőnél a helyzet tarthatatlanná vált. Nagy számban jelentek meg olyan járművek a 172-es és 173-as buszok megállójához közeli parkolóban, melyek használói azt P+R parkolóként veszik igénybe. Ottjártunkkor magunk is láttuk, ahogy a bekanyarodó autóból kipattanó vezető már futott is a buszmegállóhoz.

P+R parkolókra persze szükség lenne, ahogy ezt a temetői parkoló folytatásaként a (magán) zöldterületet elfoglaló járművek is jelzik. Erre azonban más megoldást kellene találni, mint az eddigi, illetve ami spontán módon szerveződik.

Természetesen kérdés, hogy a rendteremtés felvállalása kitart-e vagy elkopik. Hírek szerint a Dózsa György utcában is várható, hogy a figyelmeztetéseket rövidesen felválthatják a bírságok. A be nem tartott szabályok megalkotásának nincs túl sok értelme. Elvi szinten nyilván egyetértés van abban, hogy értelmes normákat kell alkotni és azoknak érvényt kell szerezni.

Az ezen elvet támogató (vagy a bírságfizetést elkerülni igyekvő) járművezetők mindenesetre jól teszik, ha beszereznek egy műanyag órát, amit adott esetben használnak is. Valamennyi papírboltban kapható, talán trafikokban, szupermarketekben is, a kesztyűtartóban elfér. Habár a városi közterület-felügyelők egyelőre bármilyen időmegjelölést elfogadnak, a cetlire írt feljegyzést is.

SZIRÁKI ANDRÁS

A PARKOLÁSI IDŐ KORLÁTOZÁSA MUNKANAPOKON 8 ÓRA ÉS 12 ÓRA KÖZÖTTI IDŐSZAKRA TERJED KI:

- a Munkácsy Mihály utcának a Szent István utca és a Dr. Grimm Ferenc tér közötti szakaszára
- a Kápolna utcának a korlátozott várakozási övezettel érintett szakaszára
- a Nyár utcának a Csokonai utca és a Géza fejedelem útja közötti szakaszára, és
- a Baross Gábor utcának a Szent István utca és a József Attila utca közötti szakaszának
- a „Csupaszív” Kétnyelvű Óvoda előtti parkoló
- és a Kazinczy Ferenc utcában a Flóra utca menti 6 állásos parkoló
- Egész napra kiterjed az Árpád utca páros oldalán a Bogár István utca és az Árpád köz közötti szakasz várakozási területére.

A temetői parkolónál különösen érdemes a parkolás megkezdését jelző tárcsát (órát) használni

Advent Törökbálinton

Ünnepi fények és programok

Advent, azaz eljövetel. Az ünnep előtti várakozás időszakában egy kicsit mássá válik városunk, amely ilyenkor díszekben és fényáradatban ragyog. Ilyenkor a novemberi szürkeséget fények és csillogás váltja fel. Az utcákon is megjelennek a díszek, és mindent átjár a várakozás örömteli energiája. Idén is számtalan meghitt pillanat, program és ünnepi meglepetés várja a törökbálintiakat.

Mesevilág a Városháza előtt

November végére a Városháza előtti tér igazi karácsonyi mesevilággá változik. Felállítjuk városunk hatalmas karácsonyfáját, megérkezik a Mikulás háza, amely előtt és benne bizonyára idén is sok-sok családi fénykép készül majd. Advent mind a négy vasárnapján ünnepi programokkal várjuk a családokat.

A Városháza földszinti aulájában egészen különleges világ kel életre: a mézeskalácsváros. A mézeskalácsház-készítő versenyre bárki nevezhet, a legszebb alkotásokról pedig a zsűri mellett a közönség is dönthet.

Amikor megérkezik a Mikulás...

December 5-én a Munkácsy Mihály Művelődési Ház megtelik gyermekekkel és családokkal. A hagyományos MikulásPartyra idén 250 kisgyermeket várunk, akiknek a Mikulás ajándékcsomaggal kedveskedik, de a programok között szerepel még mézeskalács-díszítés, tánc, játék, kakaó és finom kalács.

Az adventi időszakhoz idén is csatlakoznak a helyi iskolák és civil szervezetek. Az Adventi Udvar, az Advent a tárnák mélyén, a XXI. Kiskarácsony és a kórusok koncertjei teszik hangulatosabbá a karácsonyvárás időszakát.

Az adventi programsorozatot november 20-án a Bálint Márton Általános Iskola és Gimnázium Adventre Hangolódó Jótékonysági Estje nyitja meg Törökbálinton. Az iskola előtti tér ünnepi fényekbe öltözik, ahol karácsonyi dallamok, színpadi produkciók, finom falatok, forró italok és izgalmas tombola várja a látogatókat. December 12-én immár XXI. alkalommal nyitja meg kapuit a Kiskarácsony, a Munkácsy Mihály Művelődési Ház ünnepi rendezvénye. Nem mindennapi adventi élményt ígér a Bálinti Családok Közössége által szervezett Advent a tárnák mélyén, amely december 19-én a törökbálinti kőfejtő föld alatti világába invitálja a látogatókat. Ezen a napon karácsonyi fényekbe öltöznek a hatalmas kőcsarnokok, régi kőfalak és pillérek, ahol kézműves vásár, művészeti előadások, kiállítások, régi mesterségek bemutatói és ünnepi finomságok várják az érkezőket.

Újdonság: karácsony a Nádas-tónál

Az idei advent egyik legszebb újdonsága, hogy a Nádas-tavat is ünnepi díszbe öltöztetjük. Felállítjuk a betlehemet, fényekkel díszítjük a tó környezetét, és 16 karácsonyfából különleges karácsonyi hangulatot varázsolunk.

A fákat helyi civil szervezetek, iskolák, óvodák, baráti társaságok és családok fogadhatják örökbe, hogy saját díszeikkel tegyék egyedivé azokat.

Az első adventi gyertya lángja november 29-én lobban fel

A város karácsonyfája

Az advent egyik legmeghatóbb hagyománya a közös karácsonyfadíszítés az iskolásokkal a Városháza előtt. A gyerekek saját kezűleg készített díszekkel érkeznek, és 14 olyan családnak is meglepetés-karácsonyfát készítenek, akiknek talán nem lenne lehetőségük karácsonyfát állítani.

Törökbálinti adventi kalendárium – 2026

NOVEMBER 20.	Adventre hangolódó est
NOVEMBER 28.	Kamarakórus koncertje
NOVEMBER 28.	Adventi Udvar – Katolikus Karitász
NOVEMBER 29.	I. adventi gyertyagyújtás
DECEMBER 5.	MikulásParty
DECEMBER 5.	Mikulás Kupa – Törökbálinti Senior Úszó Club
DECEMBER 6.	II. adventi gyertyagyújtás
DECEMBER 12.	XXI. Kiskarácsony
DECEMBER 12.	Bögrés Koncert
DECEMBER 13.	III. adventi gyertyagyújtás
DECEMBER 18.	Grossturwaller Musikanten karácsonyi koncertje
DECEMBER 19.	Advent a tárnák mélyén
DECEMBER 20.	IV. adventi gyertyagyújtás

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁSOK: vasárnaponként 17:00–20:00, a Városháza előtti téren kerülnek megrendezésre.

Szeretettel várunk mindenkit Törökbálint ünnepi rendezvényeire!

Érdemes figyelemmel kísérni Törökbálint város hivatalos honlapját és Facebook-oldalát, ahol folyamatosan megosztjuk az adventi rendezvények részletes programjait, a fellépőket, a helyszíneket és minden fontos tudnivalót, hogy senki ne maradjon le az ünnepi időszak legszebb pillanatairól!

PÁVLICZ ANNA

Megkérdeztük a polgármestert

Utak, Fecskeház és a növekedés kontrollja

Útfelújítások, önkormányzati bérlakások és a volt téglagyár jövője – több fontos városfejlesztési kérdésben is előrelépés történt Törökbálinton. A település vezetése a közlekedési infrastruktúra megújítása mellett a fiatalok helyben maradását segítő Fecskeház kialakításán és a város jövőjét meghatározó településterv előkészítésén is dolgozik. Szőke Péter polgármestert kérdeztük.

– A törökbálintiak az utóbbi időben gyakran találkoztak útjavításokkal, felújításokkal. Mit lehet ezekről tudni?

– Két nagy területet érdemes megkülönböztetni. Az egyik a folyamatos karbantartás: a kátyúzás, a kisebb úthibák javítása. Ezt Törökbálint teljes területén végezzük, évente 100–120 millió forint értékben. A másik kategóriát a nagyobb léptékű felújítások jelentik, amikor már egy-egy útszakaszt újítunk meg. Nagy segítséget jelentett, hogy elnyertünk egy TOP Plusz pályázatot, így őszre mintegy 280 millió forintból megújult a Szent István utcának a Harangláb és Munkácsy utca közötti szakasza. A program következő üteme a Munkácsy Mihály utcának a Szent István utca és a Dózsa György utca közötti része. Itt úgynevezett faltól falig tartó felújításra kerül sor, ami a Szent István utcában végzett munkánál is nagyobb volumenű lesz. Ezzel párhuzamosan a Kossuth Lajos utca felújítása is előkészítés alatt áll. Az útfelújítások városunk számára fontos fejlesztések, ám mindig okoznak kellemetlenséget, ezért igyekszünk a megvalósítást a lehető legrövidebb időre szorítani és a lakosságot a várható fejleményekről tájékoztatjuk.

– A volt téglagyár megmaradt azonnali rozsdaövezetnek, de már nem kiemelt beruházás. Pontosan mit jelent ez?

– Életbevágó fordulat történt az ügyben, az új kormányzatnak köszönhetően. A kiemelt beruházási státusz lényegében elvette tőlünk a lehetőséget, hogy érdemben beleszóljunk a terület beépítésének szabályozásába, ezt az alapvető önkormányzati jogot most visszakaptuk. Az azonnali rozsdaövezet státusz egy esetleges beruházás feltételeit, finanszírozását könnyebbé teszi, de csak olyan elképzelések valósulhatnak meg, amelyek az önkormányzat számára is megfelelőek. Nagy siker ez Törökbálintnak, a helyi lakosságnak, a törökbálinti civileknek!

Szőke Péter polgármester

Kitartóan küzdöttünk egy irreális, ötszáz lakásos fejlesztési koncepció ellen és az új kormány segítségével győzelmet arattunk!

– A Fecskeház terve nagy érdeklődést váltott ki. Hol tart most az egykori kollégium átalakításának előkészítése?

– A Kazinczy utcai egykori kollégiumi épületet és a hozzá tartozó telket tavaly 328 millió forintért vettük meg, célunk az, hogy önkormányzati bérlakásokat alakítsunk ki. Elkészült a beépítési koncepció is, amely mintegy 35 bérlakás kialakításával számol. A képviselő-testület ezt elfogadta, és a költségvetésben 60 millió forintot különítettünk el a teljes körű tervezésre, szeretnénk külső, pályázati forrásokat is bevonni a finanszírozásba. Jelenleg a részletes tervezési munkák zajlanak. Olyan Fecskeházat hozunk létre, amely segítséget nyújt az önálló életkezdéshez. Elsősorban a törökbálinti fiataloknak szeretnénk lehetőséget teremteni arra, hogy a városban maradhassanak, megkezdhessék önálló életüket, a magas lakhatási költségek miatt ne kelljen elköltözniük innen. Emellett azokat is szeretnénk Törökbálintra vonzani, akik a közszolgálatban dolgoznak, például az oktatásban vagy az egészségügyben, illetve olyan hiányszakmák képviselőit, akikre a városnak szüksége van.

– Hogyan készül a város az Adventre?

– Nagyon fontos számunkra, hogy új lendületet adjunk az ünnepi alkalmak megélésének, hiszen szinte kiüresedtek a hagyományok. A helyi néplélek a hagyományainkban él, ezek ápolása meghatározza, hogy milyenné leszünk és mit adunk át a fiataloknak. Nagyon értékes része az évnek a csendes készülődés, Advent időszakában számot vetünk magunkkal. Ugyancsak nagyon fontosak kisközösségeinkben az emberi kapcsolódások, ezért is igyekszünk sokszínű és az alkalomhoz méltó programokat szervezni, ahol találkozhatunk egymással. Az adventi gyertyagyújtáskor vagy a mézeskalácsházak előtt és számos alkalommal, újból érezhetjük, hogy a közösség az, ami megtart.

BJ

Vitaindító elemzés

Merre tovább, agglomeráció?

Jó vitaindító kérdés, hogy vajon hasznos-e, szép-e, jó-e, ha leszáll az ember a vonatról, 9 perccel azután, hogy elhagyta a Kelenföldi-pályaudvart, és azt tapasztalja, hogy a környéken „tyúkok kapirgálnak”. A helyzet az egész agglomerációban cselekvést kíván, mégpedig elsősorban a központi kormányzat cselekvését, ezt azonban a helyi önkormányzatok aktív részvételével, a lakosság bevonásával lehet igazán a főváros vonzáskörzetében élők javára fordítani.

A közlekedési és humán infrastruktúra ellátottsága nagyban függ az adott település költségvetési helyzetétől, de legalább enynyire a helyi vezetés aktív cselekvőerejétől, szándékaitól és attól is, hogy kész-e, képes-e igazodni a gyorsan változó igényekhez – legyen szó a fiatal anyukák bérmunkapiacra való visszailleszkedéséről, szabadidős vagy helyben található munkalehetőségekről, újragondolt buszútvonalak felvázolásáról.

A következő évtizedek agglomerációs sikersztorija nem létezik Budapest sikersztorija nélkül és fordítva. Napi háromszázezer ember jár dolgozni a fővárosba, akik annak idején beárazták az ingázás teremtette elveszett (vagy éppen vonaton és metrón olvasva/tanulva megnyert) időt, az ezzel járó költséget. Hogy virágzó kertvárosra, nyugalomra, csendre, jobb levegőre vagy saját termesztésű paradicsomra vágytak, esetleg társállatok mellett a haszonállatok tartásától sem riadnak-e vissza – nem illendő firtatni. Itt vagyunk, nagyjából egymillióan, és ugyanazt szeretnénk, mint amikor idejöttünk: élni az életünket, lehetőleg gyorsan (és gyalog) kijutni a zöldbe, kicsit csendesebb estéket, csillagos eget, lehetőséget, hogy a gyerekeink a kertben biciklizzenek, miközben mi főzünk vagy teregetünk.

Egyet őszintén remélek: az agglomerációs települések történeti fejlődését roszszalló hangok nem találnak egymásra a lakóparképítőkkel és egy olyan kormányzati szándék megalkotásával, melynek keretében sétatávolságra társasházas lakónegyedek épülnek majd a kötöttpályás közlekedési eszközök megállóinak környékén. Ezt akkor is őszintén remélem, ha magam is számos hátulütőt találok az elmúlt évtizedek agglomerációs építkezésében, szétterülő terjeszkedésében, valamint abban, hogy a családi ház méretgazdaságossági, energiahatékonysági és amortizációs szempontból jelentős hátrányból indul a társasházakkal szemben. Egy családi házban élő család ökológiai lábnyoma számos téren zsugorítható, ehhez a folyamathoz pedig egyre többen és tudatosabban járulnak hozzá – de nem azzal, hogy nem tartanak tyúkot.

A közlekedést túlzó beépítések nélkül kell jól szervezni

Kék buszok, vasút és az utolsó kilométer

Törökbálint sok szempontból nagyon kedvező helyzetből indul. A következő lépés az lehet, hogy a közösségi közlekedés ne csak Budapest felé működjön jól. A környező települések közötti kapcsolat legalább ilyen fontos. Ehhez nem feltétlenül van szükség hatalmas beruházásokra: egy jól megszervezett, kisebb, akár elektromos mikrobuszokból álló ráhordó hálózat sokat segíthet abban, hogy a vasútállomások vagy a főbb buszjáratok könnyebben elérhetők legyenek. A régen felvázolt, főváros felé sugarasan haladó közösségi közlekedési eszközök hálózata azért káros, mert alapjaiban gátolja, hogy szomszédos települések közt dinamikus legyen az átutazás autó nélkül. Ha ebben a pillanatban úgy döntenék, hogy innen, Törökbálint központjából lemennék az érdi Duna-partra, akkor az 1 órámba és 32 percembe telne közösségi közlekedéssel. Ez tarthatatlan.

A vasút fejlesztése állami feladat, a helyi ráhordó közlekedés megszervezésében viszont az önkormányzat és a helyi gazdasági szereplők együttműködése is szerepet kaphat. Egy ilyen rendszer ráadásul nem csak a munkába járást segítheti: összekötheti a lakóterületeket az üzletekkel, szolgáltatókkal, sport- és szabadidős helyszínekkel is.

A munkahely is lehet közelebb

Az agglomeráció jövőjének másik fontos kérdése, hogy muszáj-e minden reggel Budapestre indulni dolgozni. A forgalomterhelést ugyanis az is csökkentheti, ha a helyben elérhető munkahelyek száma és minősége nő.

Ehhez nem feltétlenül újabb és újabb nagy ipari területekre van szükség, sőt! A következő években nagyobb szerepet kaphatnak a magasabb hozzáadott értékű vállalkozások, a helyi kis- és középvállalatok, a közösségi irodák, az innovációs- és startupközpontok, melyek az otthonokhoz közelebbi munkahelyeket teremthetnek,

miközben kevésbé terhelik a környezetet. Ugyanígy fontos erőforrás a távmunka lehetősége, mely – figyelembe véve a környező települések korfáit – a fiatal szülők számára egy rendkívül kedvező munkavégzési forma.

Törökbálint gazdasági helyzete és földrajzi adottságai lehetőséget teremthetnek arra, hogy ebben a folyamatban is aktív szerepet vállaljon. Mi sem bizonyítja ezt jobban, minthogy Törökbálint már jelenleg is nettó foglalkoztató, ami rendkívül ritka az agglomerációban. Több mint 9000 ember jár a településre dolgozni, és a Törökbálintról más településre ingázó munkavállalók száma elmarad a 7500 főtől. A cél nem feltétlenül az, hogy mindenki helyben dolgozzon, hanem az, hogy egyre többféle választási lehetőség álljon rendelkezésre.

Nemcsak dolgozni, élni is

Egy város élhetőségét nem csak a közlekedés és a munkahelyek határozzák meg. Legalább ilyen fontos, hogy mivel foglalhatjuk el magunkat délután és hétvégén.

Tovagyűrűző spirált lehet elindítani azzal, ha helyben végezhető vagy közeli telephelyű munkáltatók nagyobb számban kínálnak munkalehetőségeket: e folyamat eredője a szabadidő tereinek nagyobb kihasználtsága és fellendülése. Kritikus egy gyerek életminősége szempontjából például, hogy edzés, szabadidős program vagy zenetanulási lehetőségért Budapestre kell-e utaznia. Az a lehetőséghalmaz, amit Törökbálint ezen a területen is kínál, a Sportközpont, közösségi terek, kulturális programok, a civil- és sportszervezetek, rendezvények ezért nem egyszerűen kényelmi szolgáltatások: a település megtartó erejét is növelik.

Az intézményi ellátottság kulcskérdés

Az agglomerációba érkező fiatal családok köré olyan humán infrastruktúrát kell vonni, amiben a lakóhelyükhöz lehető legközelebb, színvonalas szolgáltatásban részesülnek. Törökbálinton az óvodaköteles gyerekek kivétel nélkül felvételt nyernek valamely intézménybe, szüleiknek lehetősége van eltérni a körzetes óvoda választásától is. Ha marad adott évben férőhely, következnek a harmadik életévüket csak ősszel betöltő, végül a környékbeli települések gyerekei. Az intézményrendszer stabilan működik, tágas óvodákkal, lehetőségekhez mérten kisebb létszámú csoportokkal, szakmai tekintetben pedig minden ovi a maximumra törekszik, akár óvodai kereteken kívül is:

Budapestre könnyű bejutni, horizontális közlekedés alig van

a Sportközpont Törpi Táborának megvalósítását nagyban segítették a város óvodái, munkaerővel, a Bóbita Óvoda bútorokkal, gyerekjátékokkal is.

Törökbálint jó helyzetből építkezhet

Az agglomeráció kihíváshalmazát, (központi irányítástól mentes) terjeszkedését, Törökbálint történelmi hagyományai, kulturális és társadalmi identitása, várossá fejlődése mellett megőrzött falusias jellege, szépen fékezi. A rendszerváltás óta tudatosan fejlesztett úthálózat, ipari park és más nagy munkáltatók érkezése együtt haladt a helyi hagyományok tudatos őrzésére tett modern kezdeményezésekkel, és a mai Törökbálint kialakulásával.

Kelenföld közelsége, a város közösségi közlekedésének gerincét adó BKK-járatok, a nagyarányú beköltöző lakosság ellenére megőrzött közparkok, a sportközpont és a művelődési ház nyújtotta lehetőségek mind olyan alapok, amelyekre bátran építhet Törökbálint. A város – amely bő két évtizeddel ezelőtt még talán szeretett volna falu maradni – minden aggálya ellenére megmutatta: az agglomeráció fejlődése nem szükségszerűen jelent problémát. Éppen ellenkezőleg: a növekvő népesség, a gazdasági aktivitás és a fiatal családok jelenléte komoly lehetőségeket rejt. Ehhez azonban tudatos társadalomszervezés, hosszú távú tervek, rövid távon dinamikusan reagálni képes városvezetés és stabil intézményi hálózat szükséges.

Törökbálintnak pedig minden adottsága megvan ahhoz, hogy ennek a folyamatnak aktív alakítója legyen, és arra is jó eséllyel pályázik, hogy regionális szinten élére állhasson előremutató kezdeményezéseknek.

BŐSZ ANETT

Törökbálint nettó foglalkoztató, kilencezren járnak ide dolgozni

Tűz martalékává vált három generáció munkája

Leégett egy ház a városban

Könnyes szemmel fogadott bennünket Farkas Lajos, akinek leégett a családi háza október 8-án. Bár egyre-másra érkeznek a törökbálinti férfihoz a segítő ölelések, szavak és felajánlások, ám Lajos korántsem tudta feldolgozni, hogy a szeme láttára égett le a háza. S hogyan tovább? Erre még nem tudott válaszolni a bajba került autószerelő.

Fekete falak, hiányzó tető, üszkös, kormos romok és átható szag fogadja a Temető közben járókat. Mindenki tudja, találkozott a tragikus hírrel: porrá égett egy ház a közelmúltban Törökbálinton. Egyelőre senki se tudja, mi okozta a tüzet, a lángok három generáció munkáját emésztették fel néhány órán belül. A tűzoltók szerint elektromos tűz keletkezett, azonban Lajos kétkedve fogadta ezt a hírt. Egy biztos: a középkorú férfi most egyik barátjánál húzta meg magát, ám az önkormányzat készségesen felajánlott neki egy önkormányzati lakást is. Lajos most még vigasztalhatatlan: ottjártunkkor a könnyeivel küszködve mesélte el a borzasztó eseményeket, úgyhogy nem is forgattuk sokáig a kést az összetört tűzkárosult szívében.

A katasztrófa napja semmiben sem különbözött a többitől. Lajos délután két óra körül hagyta el az otthonát, hogy elvégezze mindennapi munkáját. Aztán alig két órával később, négy órakor megszólalt a telefonja. A hívásban csak ennyit mondtak: leégett a háza. Mire az autószerelőként és nehézgép-karbantartóként dolgozó férfi visszaért az ingatlanhoz, már nem volt mit tennie. Csupán a kerítésnél állva, tehetetlenül nézhette, ahogy a tűzoltók megfeszített munkával igyekeznek elfojtani a lángokat.

A részletek már ismertek: a házból, amelyben Lajos az albérlőjével osztozott, semmi sem maradt használható állapotban. Hamuvá váltak az elektronikai berendezések, a személyes tárgyak, sőt még azok a professzionális szerszámok és gépek is, amelyekkel Lajos a mindennapi kenyerét kereste. Minden odalett.

A tragédiát csak tovább tetézi a bürokrácia szigorú hálója, ugyanis biztosítás se volt az értékes ingatlanon. Ugyanis édesanyja halála után nem írták át a biztosítást Lajos nevére, mivel még nem zárult le a hagyatéki tárgyalás. Így, bár a biztosítási díjat becsületesen fizették, a biztosító társaság jogi okokból nem tudja megtéríteni a kárt. Az egyedülálló férfi most mindenféle anyagi fedezet nélkül, a nulláról kénytelen újrakezdeni az életét.

> ***Bár rengeteg felajánlás érkezik számára, a helyreállítási munkálatok és az újrakezdés azonban meghaladják egyetlen ember erejét.***

Lajos őszintén bevallja: az építőiparhoz nem ért, és egyedül, segítség nélkül képtelen lenne újjáépíteni az otthonát.

Jelenleg mindenféle támogatásra óriási szüksége van – legyen szó fizikai munkáról, építési konténerekről, építőanyagokról vagy szakértelemről.

A bajban összefogott a városvezetés és a helyi közösség: az önkormányzat segítségével létrehoztak egy alapítványi számlát, amelyre a segítőkész emberek felajánlásait várják. Emellett jótékonysági segélykoncertet is szerveznek a tűzkárosult ember megsegítésére.

BJ

VÁRJÁK AZ ADOMÁNYOKAT! FARKAS LAJOS SZÁMÁRA A KÖVETKEZŐ BANKSZÁMLASZÁMRA VÁRJÁK A SEGÍTSÉGET: 10700268-76464063-51100005

Az Axel Cukrászda története

Saját kézzel épített falak, vadkovász és családi összefogás

Törökbálinton nem tapossák egymás sarkát a turisták. Aki beül valahova, célirányosan teszi. Ezen a kihívásokkal teli terepen épített fel valami egészen egyedit a Deák család. Az Axel Cukrászda és Reggeliző története nemcsak a gasztronómiáról, hanem a lokálpatriotizmusról és a kétkezi alkotás örömérről szól, no meg a váratlan internetes hírnévről.

VÁSÁROLJ HELYBEN! VEDD IGÉNYBE A SZOLGÁLTATÁST HELYBEN! Ezzel a céllal indít lapunk cikksorozatot, amelyben Törökbálint fogyasztásra alkalmas értékeit igyekszünk bemutatni. Gyakran mondjuk, szeretnénk, ha sok minden lenne városunkban. Ám csak az él meg, amit igénybe veszünk. Legyünk lokálpatrióták ezen a téren is!

A filmes cateringgel foglalkozó Deák család régi álma 2021-ben kezdett megvalósulni. A nyitással végül az energiakrízis miatt 2023 augusztusáig vártak, amíg újra fenntartható áron kapták az áramot. Az unokáról elnevezett Axel ekkor nyitotta meg kapuit.

A helyszín nem a véletlen műve, egy régóta üresen álló ház helyén épült fel. „A tervezésben aktívan részt vettem, hiszen a többfunkciós épületnek pontosan a mi egyedi igényeink szerint kellett felépülnie” – meséli büszkén az idősebb Deák Attila. Kötődése azonban ennél is mélyebb, ugyanis a modern, mégis a környezetbe illő házat saját kezűleg építette fel. A kivitelezés során tiszteletben tartották a helyi sváb hagyományokat, az utcaképbe simuló, úgynevezett fogasbeépítést alkalmaztak, amelyet a jellegzetes zöld szín és a hatalmas, hívogató terasz tesz teljessé.

> ***Az Axel nem próbálja magát egyetlen skatulyába begyömöszölni, és ez teljesen szándékos stratégia. Egyszerre pékség, cukrászda, reggeliző helyszín, fagyizó és családi rendezvények központja.***

A pékáruk alapkoncepcióját a hagyományos vadkovász adja, amelyből helyben sütik a ropogós kenyereket. A pultban 30–40-féle sütemény sorakozik, a reggeli választék elképesztően változatos, a hétköznapokon (a hétfői zárvatartás kivételével) heti menüvel is készülnek.

„Az egyik profil tökéletesen kiegészíti a másikat” – avat be a részletekbe a tulajdonos. „Aki bejön hozzánk reggelizni, az szinte biztos, hogy hazafelé visz magával egy friss vadkovászos kenyeret is.” A többszintes tér ráadásul családi és közösségi események egész sorának ad otthont. A babavárótól, mini esküvőtől és születésnaptól kezdve a csapatépítőn át egészen a halotti torig mindennek megvan a maga méltó helye.

A háttérben egy 15 fős csapat áll, amelynek a Deák család a motorja. Igazi családi vállalkozás az övék. Attila felesége, Fatima vendéglátós és cukrász végzettségű, a szakmai vonalat ő viszi, míg fiuk, Attila a fagyaltokért felel és a kisebb rendezvényeket koordinálja. Náluk minden helyben és frissen készül a saját cukrászatukban, pékségükben és konyhájukon.

Deák Attila célja nem a növekedés, hanem a tökéletes, hosszú távú működtetés

A vendégek nagyjából 75 százalékát a hűséges helyi törzsközönség adja, egy kisvárosban nehéz folyamatosan új embereket becsalogatni. Attila maga egyáltalán nem használja a közösségi médiát, a sors fintora, hogy a legnagyobb ismertséget egy spontán internetes robbanás hozta, amikor egy korábbi Exatlon-versenyző fiatal lány mindenféle felkérés nélkül posztolt az Axel pisztáciás New York rolljáról.

Ami ezután következett, arra senki sem volt felkészülve. „Egyik napról a másikra elözönlötték a cukrászdát az új vásárlók” – emlékszik vissza a tulajdonos. A hirtelen jött siker egyszerre volt öröm és komoly teher. A New York roll ugyanis rendkívül munkaigényes édesség. A korábbi napi pár darab helyett a vendégek hirtelen ötösével vitték, Nagykanizsáról, sőt még külföldről is érkeztek érte vendégek, másfél évig megmaradt slágertermékünk.

A siker ellenére a család nem tervez újabb üzletet vagy franchise-t. Attila célja nem a növekedés, hanem ennek az egy törökbálinti helyszínnek a tökéletes, hosszú távú működtetése. Hisz abban, hogy a sokszínűség és a verseny élteti a piacot, a kihívások pedig megóvják az ellustulástól.

■ MEZŐ GYÖRGYI

Kinek a sikere és kinek a kudarca a szociális munka?

A láthatatlan frontvonal

A helyi családsegítő szolgálat egyik munkatársát feladatellátás közben verbális és fizikai bántalmazás érte. „Kinek a sikere? Kinek a kudarca a szociális munka?" – tette fel az eset kapcsán a kérdést a törökbálinti Segítő Kéz Szolgálat (SKSZ) intézményvezetője egy közösségi médiában megjelent bejegyzésében. Felmerül a kérdés, hogy a magyar, illetve a helyi társadalom mennyiben van tisztában a szociális munkás tevékenységével, helyzetével. A Szociális Munka Napja minden év november 12-én van Magyarországon.

Kiss Bernadett a Segítő Kéz Szolgálat vezetője

A szociális munkás felsőfokú diplomával rendelkező, a törvény szerint közfeladatot ellátó személy, aki rendkívül komoly és felelősségteljes munkát végez. Az intézményvezető gondolatait olvasva, majd vele beszélgetve a mély hivatástudat mellett egy olyan rendszerszintű magárahagyottság képe rajzolódik ki, amelyre mindenképpen fel kell hívni a figyelmet.

Törökbálint az országos viszonyokhoz képest kiemelkedően módos, dinamikusan növekvő település. Egyre több a jó anyagi körülményekkel rendelkező beköltöző, ami nem meglepő, hiszen a főváros közelsége, a kiváló közlekedés, a jó infrastruktúra és a szép fekvés sokak számára teszi vonzóvá a várost. A felszín mögött, a rendezett kertek és a modern családi házak árnyékában él egy másik valóság is, egy olyan réteg, amelyet a rohanó hétköznapokban alig lát valaki. Ez az a zárt világ, ahová már-már csak a szociális munkások nyernek betekintést. Ők azok, akik nap mint nap találkoznak azokkal a súlyos élethelyzetekkel, amelyekre a külvilág sokszor döbbenten vagy értetlenül reagál.

A szociális munka társadalmi megítélésében ugyanis egy fura, mégis fájdalmas paradoxon figyelhető meg. Kiss Bernadett intézményvezetőt idézve:

> ***„A szakemberek lépten-nyomon hallják a kívülállóktól, hogy én ezt biztosan nem tudnám csinálni. Hogy bírjátok ezt lelkileg?***

Az őszinte válasz az, hogy nagyon nehezen." Kétségtelen, hogy rengeteg olyan hivatás létezik – az egészségügytől a rendvédelmen át a pedagógiáig – amely lelkileg és mentálisan is embert próbáló. A szociális szakma nehézsége azonban egy egészen sajátos, még inkább kiszolgáltatott réteget képvisel. Itt ugyanis a szakemberek nemcsak pillanatnyi kríziseket kezelnek, hanem olyan mély emberi tragédiákkal és generációs sorsokkal szembesülnek, amelyeket a társadalom többsége legszívesebben látni sem akar.

A családsegítők nap mint nap küzdenek a rejtett szegénységgel, a mélyülő családi konfliktusokkal, függőségekkel, bántalmazással és elhanyagolással, ráadásul mindezt elkeserítően alacsony anyagi megbecsültség mellett teszik. A megalázó bérek és a társadalmi presztízs hiánya önmagában felőrli a hivatástudatot, de a helyzet ennél is súlyosabb: a szociális munkások sokszor a saját testi épségüket kockáztatva, fizikai veszélyeknek kitéve mennek be elhanyagolt otthonokba, heves családi konfliktusokba, gondoznak magára maradt idős embereket, mentális betegeket. Miközben a vállukra veszik mások terheit, a rendszer hiányosságai miatt gyakran valódi védelem és eszközök nélkül, magukra hagyva állnak a frontvonalban.

> ***A szakember szerint a szociális szféra legnagyobb tragédiája, hogy gyűjtőmedencéjévé vált a többi ellátórendszer hiányosságainak.***

Az életvezetési, oktatási, családi, egészségügyi és szociális szféra problémái mind ide gyűrűznek be.

Fontos látni például, hogy az általános gyermekvédelem a gyermekek családban történő nevelésének támogatását, valamint a veszélyeztetettségnek a megelőzését jelenti. Ez a preventív tevékenység döntő részben az oktatási, egészségügyi és szociális intézményhálózatban va-

A szolgálat munkatársai részt vettek az Egészség és Sportnapon

lósul meg, és az egyes ágazatok komplex együttműködésén kellene alapulnia. Amikor azonban az iskola, a háziorvosi hálózat vagy a társhatóságok nem működnek megfelelően, a kérdés mindig ugyanaz: a szociális szféra egymaga hogyan oldja ezt meg az összes problémát?

Ráadásul a gyermekeket és családokat ma gyakran csak rideg kódokkal és adminisztratív címkékkel látja el a rendszer, miközben a valódi, személyre szabott segítség elmarad. Ha a szakember látja is a problémát, de nem tud mögé állami szolgáltatást rendelni – mert az hiányzik, vagy elérhetetlen – a tehetetlenség bénítóvá válik. Rendszerszinten hiányzik a szociális szféra bevonása a döntésekbe, az érdekképviselet alacsony, a szakma hangja pedig ritkán ér el a döntéshozókig.

Sajnos rengeteg tévhit él a köztudatban erről a hivatásról. Sokan még mindig azt hiszik, hogy a szociális munkások az utcákat takarítják, vagy tevékenységük kimerül a használt ruhák szortírozásában, esetleg a családok indokolatlan „háborgatásában". A társadalmi szintű tisztelet hiánya mélyen leértékeli ezt a komoly szellemi és fizikai munkát.

Pedig a törökbálinti családsegítők arról számolnak be, hogy a látványos helyi jólét ellenére számtalan utcában akad legalább két olyan ház, ahol mentális betegségben szenvedő, guberáló, házi segítségnyújtásra szoruló, elhanyagolt vagy rendkívül nehéz anyagi körülmények között élő ember lakik. Olyanok, akiket a külvilág észre sem vesz. A szolgálat munkatársai nem civil szervezetként, hanem a hatályos jogszabályokat szigorúan betartva, hivatali feladatként látják el a rászorulókat. Nem zaklatnak senkit, csupán teszik a dolgukat, még akkor is, ha a felkínált mentőövet a kliensek egy része elutasítja.

A kutatások szerint is a hazai szociális munkások pályaelhagyását a rossz munkakörnyezet, a folyamatos stressz és a támogatáshiány okozza. A szakemberek mások traumáit hordozzák, miközben fizetésük a diplomás bérskála legalján mozog. Mindezt elkeserítő tárgyi feltételek mellett végzik, mindennapos a saját gépjármű önköltséges használata, miközben a munkaruhapénz és a szervezett lelki rehabilitáció rendkívül csekély. Bár a törvény bünteti a szakemberek elleni erőszakot, az utólagos igazságszolgáltatás nem gyógyítja a sebeket – a szakmát anyagilag és erkölcsileg is meg kellene előre becsülni, felkészíteni és óvni.

Az SKSZ szakemberei az országos átlaghoz képest mérhetően kiemelkedő színvonalú ellátást biztosítanak. Törökbálint önkormányzata a kötelező törvényi feladatokon túl olyan egyedülálló szociális hálót működtet az intézményen keresztül, amelyre országos szinten alig akad példa. Ennek a rendkívül komoly szakmai munkának az egyik kézzelfogható eredménye, hogy a városból tavaly egyetlen gyermek sem került állami gondoskodásba, azaz gyermekvédelmi szakellátásba.

> ***A szociális munkások is a maguk emberi mivoltában léteznek.***

A munkájuk eredménye legtöbbször nem mérhető azonnal. Ahogy az intézményvezető egy interjúban fogalmazott: „Ők a nemzet napszámosai, akik csendben, alázattal dolgoznak. Egy orvos sikere a gyógyult betegen, a pedagógusé a sikeres vizsgán látszik. A szociális munka gyümölcse viszont gyakran csak évek múlva, vagy a következő generáció életében érik be. Egy megelőzött krízis nem látványos, egy idős ember önállóságának megőrzése nem kerül címlapokra." De vajon kinek a sikere ez? És ha mindez elmarad az eszközök vagy a társszervek partneri együttműködésének hiánya miatt, akkor kinek a kudarca?

A szociális munkások is hús-vér emberek, saját családdal, félelmekkel és határokkal. A nemrég elszenvedett bántalmazás miatt most különösen védtelennek érzik magukat, és úgy látják, a méltóságuk is csorbát szenvedett. Attól, hogy elkötelezetten végzik a munkájukat, nekik is ugyanúgy fáj a bántás, ezért Kiss Bernadett intézményvezető teljesen jogosan kér több megbecsülést a szakma nevében.

A szociális munka nélkülözhetetlen érték a közösségünk számára, az ebben dolgozók emberi és szakmai méltósága pedig olyan alapvető jog, amelyet mindenkinek tiszteletben kell tartania.

■ MEZŐ GYÖRGYI

Az intézmény elé kihelyezett adományok szabadon elvihetők

Az Értéktár első társasági estje

Borok és folytatódó történetek a Bálinti Kőfejtőben

Az Értéktár első társasági estjén három különböző, mégis egymásra rímelő személyes történet találkozott: egy budaörsi borászé, aki elődei szőlőfajtáival kísérletezve újít, egy tősgyökeres törökbálintié, aki a szőlőhegyhez kötődő családi történeteket írja tovább, és egy családé, amely új életet ad a régi pincéknek.

Szentesi József borász nyolctételes kóstolót prezentált

Pertl István helytörténész előadása

Kortyok, falatok és mosolyok a kőfejtőben

Az „Időközben Bálinton” sorozat első estje a Kőfejtő föld alatti világába hívta a jó bor és a város kevésbé ismert múltja iránt érdeklődőket, a Törökbálinti Értéktár és a Bálinti Családok Közössége Egyesület Városfelfedező Köre szervezésében.

Ma már nehéz elképzelni, hogy Törökbálint életét évszázadokon át meghatározta a szőlőművelés. Az Anna-hegy lejtőin szőlősorok húzódtak, a kőfejtőnél pedig a falu egyik legrangosabb pincesora épült ki, amely a közösségi élet fontos helyszíne is volt.

Ezen az időutazáson Pertl István helytörténész kalauzolt bennünket, aki három évtizede kutatja Törökbálint múltját, a helyi történeteket tágabb összefüggésekben értelmezve, és a feltárt örökségből mai közösségi kezdeményezésekhez is ihletet merítve. Családi emlékekkel és régi fényképekkel idézte elénk a szőlőhegyek tovatűnt világát: hogyan lett a sváb telepesek tudása és a kedvező adottságok révén a bor fontos megélhetési forrás, hol és hogyan épültek a pincesorok, és milyen munkák kísérték a szőlőt a metszéstől a szüretig. A pincék társasági életéről is mesélt: a gazdák vasárnaponként venyigével fűtött kályha mellett kártyáztak, miközben – ahogy ezen az estünkön is – előkerült a házi sonka, kolbász és a bor. A szüreti bálok derűsebb emlékei mellett a súlyos fordulatok is helyet kaptak: a filoxéravész elleni reménytelen küzdelem, majd a svábok elűzése és a kollektivizálás, amely végleg megszakította a közel 250 éves szőlő- és présházkultúra folytonosságát.

Az est másik főszereplője Szentesi József, a Borászok Borásza díjjal elismert, nemzetközileg is jegyzett budaörsi sváb borász volt, aki a magyar szőlészet csaknem elveszett örökségét kelti új életre. 19. századi szakkönyvekben kutatva olyan fajtákra bukkant, amelyek a filoxéra, majd a tömegtermelés térnyerése nyomán feledésbe merültek. A pécsi kutatóintézetből szerzett szaporítóanyaggal tíz fehér- és tíz kékszőlőfajta kísérleti termesztésébe kezdett. Bebizonyította, hogy ezek nem csupán muzeális ritkaságok: izgalmas, egyedi karakterükkel a mai borkultúrában is helyük van. Tudását és oltványait más borászokkal is megosztotta. Úttörő munkája nyomán országszerte egyre többen kezdenek foglalkozni ezekkel a különleges magyar fajtákkal. A vacsorával egybekötött nyolctételes kóstolón olyan ritkaságokat ízlelhettünk meg, mint a fekete muskotály, a budai vörös, a hajnos kék, a laska vagy a lisztes.

A történet harmadik szálát maga a helyszín adta. A Bálinti Kőfejtő mészkövéből épült fel egykor a falu jelentős része. A vendéglátó Onestyák család számára a hely múltja és jövője egyaránt fontos: évtizedek óta dolgoznak a járatok megerősítésén és azon, hogy azokat új funkciókkal töltsék meg. Sétánkon a rendezvénytér mellett a működő gombapincébe is betekinthettünk, ahol az a csiperke terem, amellyel a törökbálinti piacon is találkozhatunk péntekenként.

Az „Időközben Bálinton” sorozat nem egyszerűen arra vállalkozik, hogy felidézze a múltat. Arra is kíváncsi, hogyan él tovább a mai városban. Az első est három összecsengő története azt mutatta meg, hogy a múlt értékei nem csak érdekes történeteket kínálnak: megőrzésük nem lezárja, hanem lehetővé teszi a folytatást. Örökségünk újrafelfedezése így egyszerre értékmentés, kísérletezés és jövőépítés: olyan új minőség születhet belőle, amely éppen a gyökereiből meríti egyediségét.

ÖVEGES BORBÁLA
TÖRÖKBÁLINTI ÉRTÉKTÁR

A MUNKÁCSY MIHÁLY MŰVELŐDÉSI HÁZ MŰSORFÜZETE

BÁLINTI MŰSOR

MUNKÁCSY MIHÁLY MŰVELŐDÉSI HÁZ

2026. NOVEMBER 15. 13:00-17:00

ŐSZI BÁLINTI BOLHAPIAC

Szeretnéd felöltöztetni az egész családot? Esetleg beszereznél egy adventi dekorációt? Vagy egy jó könyvet és egy szép bögrét a téli kuckózáshoz? Kincskeresés indul! Aki járt már bolhapiacon, tudja: ez nem sima vásárlás, hanem egy jó lehetőség, egy jó családi program. Matatás a dobozok mélyén, rácsodálkozás egy régi kerámiára, ami a gyerekkort idézi, vagy alkudozás egy szép kabátra, ami épp rád várt – ez az a hely, ahol a „kacat" egy jó beszélgetés után valódi értékké nemesedik. Sztorizgatás az árusokkal és igazi zsibvásár hangulat!
Árusító asztalok mind elkeltek.
Szeretettel várunk minden vásárlót, nézelődőt, kincskeresőt!
Belépő: díjtalan

2026. NOVEMBER 16. 19:00

DUMASZÍNHÁZ
Fixa Ideál - Ács Fruzsina és Szabó Balázs Máté közös estje

Milyen az ideális élet? Miért lett olyan az életed, amilyen? Tudod, hogy mit miért csinálsz? Mi hozzuk a döntéseinket, vagy minden előre meg van írva? Úgy éljük az életünket, ahogy szeretnénk, vagy ahogy a szüleink szeretnék? Mi kergetjük az ideákat, vagy azok kergetnek minket? Szükségünk van életbölcsességekre, vagy a bölcsesség életének van szüksége ránk? Rájöttél már, hogy ennek a leírásnak semmi értelme, vagy még mindig olvasod? Kérdések, amelyekre életünk során szerencsére nem kell válaszolnunk. Mi viszont most mégis megpróbáljuk.
Belépő: jegyek elővételben kaphatóak a dumaszinhaz.jegy.hu oldalon

2026. NOVEMBER 19. 17:30

KIÁLLÍTÁSMEGNYITÓ // Régi karácsonyi hangulatok

Majercsik Krisztina és családja gyűjteménye:
régi karácsonyfadíszek, játékok és békebeli képeslapok
Helytörténeti gyűjtemény:
archív képek a régi törökbálinti életről és telekről
A kiállítást megnyitja:
Czukor Erzsébet
Zenei közreműködő:
Bozán Bertalan (furulyán)
Belépő: díjtalan
A kiállítás megtekinthető: 2027. január 05-ig

2026. NOVEMBER 21. 10:00

FICÁNKOLÓ
Az ördög kilenc kérdése - Ládafia Bábszínház előadása

Bábokkal való játék szerelemről, házasulásról, ördögi csalárdságról.
Egy legény az anyai tiltás ellenére világnak indul, hogy feleséget találjon a maga számára. Útközben át kell kelnie egy hídon, ami természetesen az ördögé... s ez mivel jár? Többek között 9 kérdés terhével, mely élet és halál közé tesz sorsot és jövendőt.
Az előadás időtartama 40 perc.
Az előadás után kézműves-foglalkozással várunk mindenkit!
Belépő: 1.500 Ft
Családi jegy: 2 felnőtt + 1 gyerek: 4.000 Ft // 2 felnőtt + 2 gyerek: 5.000 Ft

2026. NOVEMBER 23. 18:00-20:00

LOVE YOUR BELLY // Életmód szétnyílt hasizommal

Egynapos hasizomfejlesztő- és szülés utáni hasizom-regeneráló tréning, ahol megtanulható a szétnyílt hasizom megfelelő mozgástechnikája, illetve a résztvevők egyénre szabott otthoni tornát kapnak. Előzetes bejelentkezés szükséges!
További információ és jelentkezés:
Tóth Évi a LoveYourBelly hivatalos oktatója
Tel: +36 20 9563 364 E-mail: evifitness.hu@gmail.com
Web: www.evifitness.hu

2026. NOVEMBER 28. 10:00-12:30

ADVENTI NAPTÁR KÉSZÍTŐ WORKSHOP

Szabadon választható minták, szuper kikapcsolódás, gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Tökéletes családi vagy baráti program, ahol nem szükséges előképzettség, teljesen kezdők is jöhetnek. Profi varrógépekkel élvezet a varrás, de lehet hozni saját gépet is. Igény esetén délutáni csoportot is indítunk.
További információ és jelentkezés: Papp Dorottya
E-mail: info@varrnijo.com

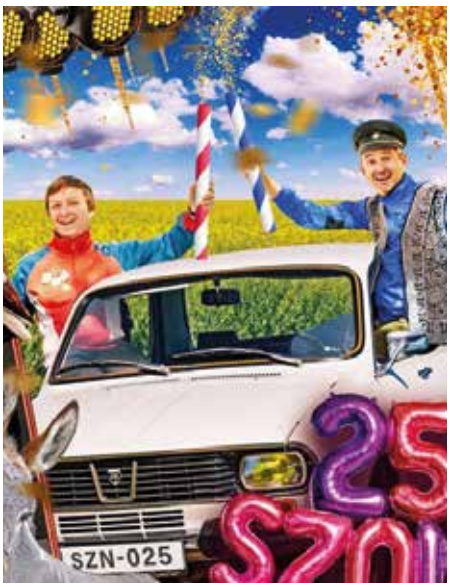
2026. NOVEMBER 25. 19:00

TÖRÖKBÁLINTI SZÍNHÁZBÉRLET 26/27 - II. előadás
A majdnem tökéletes boldogság receptje
Pokorny Lia egyszemélyes estje

Ha sokáig hitte, hogy a gyerekkori mesék valóra válnak, ha ovisként dicsekedni szeretett volna, hogy önnek hozta a legmenőbb játékot a Jézuska, ha kamaszkorában álmodozott arról, hogy egyszer egy filmsztárral szerelmesen andalog a naplementében, ha epekedett azért, hogy megkaphassa élete cipőjét, ami senki másnak sincs, ha reménykedett, hogy varázsütésre minden hozzátartozója, pont olyan jófej lesz, amilyennek mindig is akarta, ha ábrándozott arról, hogy megtalálja az igazit, akivel örökkön örökké együtt élhet, vagy ha sokáig kereste az örök boldogság elixírjét, de még nem találta meg, akkor ez a mese Önnek szól!
Az improvizációval és interaktivitással fűszerezett, porcukor illatú estén felülünk az érzelmi hullámvasútra, és hősünkkel együtt fejest ugrunk egy különös kalandokkal teli utazásba, amelynek a végén az alábbi legfontosabb kérdésekre megtalálhatjuk a választ!
Rendezte: Botos Éva
110 perc, szünet nélkül
Az előadás 12 éven felülieknek ajánlott!
Felnőtt jegy: 6.500 Ft
Nyugdíjas/ diák jegy: 5.500 Ft
Felnőtt bérlet: 21.000 Ft
Nyugdíjas/ diák bérlet: 18.000 Ft

2026. DECEMBER 9. 19:00

DUMASZÍNHÁZ
25 ÉVES A SZOMSZÉDNÉNI - jubileumi előadás az MMMH-ban

Ebben a humorestben tőlünk eddig soha nem tapasztalt önzéssel és alapos műgonddal felkorbácsolt nárcizmussal csakis önmagunkkal, azaz a Szomszédnéni társulattal foglalkozunk. A huszonöt év során előadásaink célkeresztjében szinte mindenki megfordult már, idegesítő emberektől kezdve, motivációs trénereken, hatalmaskodókon át a legközelebbi családtagjainkig, ám a Szomszédnéninek még soha nem szenteltünk egy estet. Bemutatjuk társulatunk történetét a kezdetek előttről egészen a távoli jövő utánig, a kolozsvári indulástól a budapesti landolásig. Felejthetetlen vagy már elfelejtett történeteket mesélünk, továbbá választ kapnak a nézők olyan kérdésekre, amelyek soha még csak fel sem merültek bennük.Ezzel a vadonatúj humorestünkkel másfél órás önfeledt ünneplést tervezünk, sok nevetéssel, vendégelőadókkal, felemelőnek szánt, majd esetleg leejtő pillanatokkal, csinnadrattával, lufival, meglepetéssel. Mindenkit felülmúlhatatlan szeretettel várunk a szülinapi bulinkra. Ajándékot nem kell hozni.

Belépő: jegyek elővételben kaphatóak a dumaszinhaz.jegy.hu oldalon

2026. DECEMBER 12. 10:30-20:00

XXI. KISKARÁCSONY

Hagyományos ünnepváró rendezvényünket immár 21. alkalommal rendezzük meg.

Programok az MMMH-ban:

10:30 Mese Maci bábos kalandjai

Bábelőadás, zenei játékok és barkácsolás babáknak, ovisoknak.
Téli mesével vár Benneteket ,,Mese Maci bábos kalandjai" baba-mama és gyermek foglalkozás. Az előadás után közelebbről is megnézhetitek a mese szereplőit, majd zenélünk, mondókázunk, dalolunk, játszunk, körtáncolunk és egy meglepetéssel térhettek haza...
Foglalkozásvezető: Enyedi Anita

15:00-18:30 Hagyományőrző kézműves-foglalkozások

Karácsonyi díszek, mézeskalács készítés ütőfával, gyertyamártás, Luca napi készülődés. Szívesen alkotnátok hagyományos technikákkal és természetes anyagokkal, vagy csak egyszerűen egy finom mézeskaláccsal ráhangolódnátok az ünnepekre? Akkor nincs is ennél jobb program!

15:00-18:30 Adventi kézműves workshopok

Szeretnétek saját kezűleg karácsonyi ajándékokat, díszeket készíteni? Mi sem lehet jobb módja annak, hogy belerázódj az ünnepi hangulatba, mint egy vidám, alkotós délután, jó helyen, jó társasággal!

16:00 Kerekítő baba-mama foglalkozás

Kerekítő Manóval, mondókákkal, dalokkal, hangszerekkel, színes ernyővel, mozgásfejlesztő tornaszeres játéktérrel és vidám hangulattal várjuk a Legkisebbeket (0-3 éveseknek).
Foglalkozásvezető: Dulai Rita

17:00 FARKASHÁZI RÉKA ÉS A TINTANYÚL családi koncertje

A kétszeres Fonogram-díjas zenekar 2006-ban kezdett bele nagy álma megvalósításába, hogy a kortárs gyermekvers irodalmat országszerte, zenei köntösben népszerűsítse. Az interaktív koncertre a zenekar kifejezetten téli műsorával, adventi dalokkal készül, de a klasszikus Tintanyúl számok sem maradnak ki. A produkció az egész családot megszólítja, hogy a minőségi együtt töltött idő - a koncertélmény révén - szülő és gyerek között valóban megvalósuljon.
A zenekar tagjai: Farkasházi Réka (ének), Kálmán Tamás (gitár, ének), Csiszár Ferenc (gitár, ének), Studniczky László (basszusgitár), Delov Jávor (dob)

19:00 GÁJER BÁLINT ÉS ZENEKARA ünnepváró koncertje
Gájer Bálint a mai magyar "Swing'n Pop" zenei stílus meghonosítója és vezéralakja. Négy nagylemeze jelent meg, koncertműsorában saját dalai mellett, világslágerek egyedi feldolgozásait játsza.
Az adventi koncerten négyfős zenekarával a legszebb karácsonyi dalokat hozza el Törökbálintra. A Frank Sinatra vagy éppen Michael Bublé világát idéző karácsonyi klaszszikusok magyar nyelvű, egyedi swing átdolgozásai garantálják a meghitt, mégis magával ragadó koncertélményt és a legszebb módon vezetnek át bennünket az ünnepvárás időszakába.

Programok az MMMH belső udvarán és a ház körül:

10:30-20:00 „Ízek-illatok, finom falatok“ a Munkácsy Kávéház & Kaffa jóvoltából
10:30-20:00 „Kiskarácsonyi üdvözlet“ ünnepi iglu-fotópont az egész családnak
15:00-18:00 Karácsonyi készülődés és játszóház
15:00-18:00 Kiskarácsonyi bingó az egész családnak
15:00-18:00 Forraltbor-főző verseny törökbálinti civilszervezetek és intézmények közreműködésével
Az elkészített borokat szakmai zsűri értékeli, de látogatóink szavazatai alapján Közönségdíjast is választunk. Kóstoljanak, szavazzanak!
Kb. 18:00 Forraltbor-főző verseny eredményhirdetése
16:15 és 18:15 Adventi dallamok

A Kiskarácsony programjai ingyenesen látogathatóak.
Farkasházi Réka és a Tintanyúl koncertjén való részvétel előzetes regisztrációhoz kötött. Regisztrálni a regisztracio@mmmh.hu e-mail címen lehet.
A programokról bővebben a honlapunkon és a www.facebook.com/muvhaz oldalon olvashatnak.

2026. DECEMBER 13. 13:00-17:00

KARÁCSONYI BOLHAPIAC

Évzáró bolhapiac és kézműves vásár, két emeleten, használt holmikkal, padláson eddig megbújt kincsekkel, ajándékötletekkel, háztáji finomságokkal és saját készítésű kézműves termékekkel.
Szeretnéd felöltöztetni az egész családot? Vagy csak meglepnéd magadat vagy szeretteidet valami szép dologgal? Lehet, hogy épp itt akadsz rá egy kedves ajándékra, egy meleg csizmára vagy egy jó társasjátékra... Kincskeresés indul!
A bolhapiac alatt **15:00 órától: Törökbálinti művészeti csoportok karácsonyi műsora**
Árusító asztalok **november 24-től, korlátozott számban, 3.000 Ft-os áron** foglalhatók, személyesen az MMMH Rendezvényszolgálatán.
Szeretettel várunk minden árusítót, vásárlót, nézelődőt!
Belépő: díjtalan

Gyulai Iván ökológus előadása Törökbálinton

A káoszkert a legjobb kert, avagy kertészkedés aszály idején

A Kincses Sziget Állatotthon hangulatos csűrjében egy várva várt esős napon tartott előadást Gyulai Iván, a magyar ökológiai gondolkodás és gyakorlati természetvédelem elismert alakja.

Az előadás sok érdeklődőt vonzott, és a hallgatóság derűs érdeklődéssel hallgatta a talajélettel és a növények látható tartományon túli életével kapcsolatos szakmai előadást, amely a laikus hallgató számára is szolgált meglepő, érdekes és hasznos ismeretekkel.

Olyan sokatmondó és meseszerű elemekről tudhattunk meg többet, mint például mik azok a parányélények, melyek elengedhetetlenek a föld termékennyé tételében, mik a nyákanyagos összetartók, vagy melyek a pionírnövények, illetve miféle kolonizáció zajlik az endomikhorizza gombák között…

Talán első hallásra a felsorolás alapján túl „szakmainak” tűnik az előadás, azonban Gyulai Iván a sokat élt és gyakorlott előadó bölcsességén és lényeglátásán átszűrődve érthetővé és elképzelhetővé vált a talajban zajló folyamatok bonyolult világa, és az is, mit tehet az ember azért, hogy ez a bonyolult rendszer minél inkább megmaradjon.

A mindenféle fenntartható, ezo-bio-öko és méregzöld irányzatoktól hangos világunkban igazi felüdülés volt hallani, egy valódi tapasztalatból beszélő ember letisztult gondolatait, gyakorlati tanácsait.

Gyulai Iván szemlélete és kertművelési gyakorlata ugyanis a természet megfigyelésére, és az azzal való együttműködésre épül, az igazi fenntarthatóság a helyi erőforrások használatát jelenti, és a biológiai sokféleség támogatása elsőrendű szempont, hiszen a sokféleség biztosítja az erős, stabil rendszereket, ahogy az emberek közt, úgy a talajéletben, a növények között is.

Visszatérő elem volt a mulcsolás fontossága a kertben, amely nem egy elvont fogalom, hanem - leegyszerűsítve - a kitakarás bevett gyakorlata helyett a föld betakarását jelenti,

csakúgy, ahogy az erdőben is intézi magának a természet: az ősszel lehullott levelek biztosítják a tápanyagot a termőtalajt a fának, egy csodálatosan összetett rendszerben, melyben minden élőlénynek a vakondtól kezdve a gilisztán keresztül, egészen a meztelen csigáig ugyanolyan fontos szerep jut abban, hogy az erdei föld tápanyagban gazdag élő talaj legyen. Tekinthetjük úgy, hogy a föld maga is egy élőlény.

A békén hagyott kert a legjobb növényvédelmi intézkedés

> ***Fájdalmasan szomorú volt hallgatni, mennyire kizsigereljük a földünket, és tesszük terméketlenné azáltal, hogy ellentmondunk a természetnek, és a saját elképzeléseinket ráerőszakolva próbálunk hasznot hajtani belőle.***

Jobbára hiedelmeinkre, megszokásainkra hagyatkozunk, amelyekhez még akkor is ragaszkodunk, amikor már tisztán látszik, mennyire zsákutcába szorultunk.

Szó esett az aszály okozta kihívásokról is a kertművelés terén, és arról, hogy azt a mértékű szárazságot, amely 2026-ban sújtotta az országot, már azoknak is nehéz volt kezelni, akik évek, évtizedek óta tudatos vízmegtartással, mélymulcsos kertműveléssel kertészkednek. A légköri aszály, és a föld ilyen kiterjedésű kiszáradása már mindenhol érezteti hatását, a lokális vízmegtartás nem elegendő.

Országos, tájléptékben mérhető vízmegtartó intézkedésekre volna szükség, a nagyüzemi gyakorlatban pedig a kitakarás és forgatásos talajművelés helyett, felszíni borításra, minél több erdőre, a víz talajban tartására.

Hogy mit tehetünk mi, kis kerttel rendelkező kertvárosi emberek?

Próbáljuk revideálni a szép, gondozott kertről kialakított nézetünket, képzeljük el, hogy a békén hagyott kert a legjobb növényvédelmi intézkedés,

különösen szárazság idején, próbáljuk elképzelni azt is, hogy nem egy gazdasági, világi haszonra épült társadalomban van a túlélésünk kulcsa, és tanuljunk türelmesnek lenni, adjunk időt magunknak, és különösen a növényeknek, hogy lélegzethez jussanak, rendezzék a soraikat, legalább addig, amíg mi gondolkodunk...

■ STÁNICZ KATALIN

(GYULAI IVÁN ÖKOLÓGUS, TANÁR, AZ ÖKOLÓGIAI INTÉZET A FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉSÉRT ALAPÍTVÁNY ELNÖKE, ALAPÍTÓJA.)

Bűn és bűnhődés – visszatért a formabontó produkció a Bálint suliba

Meddig tart az empátia?

Nem előadás, de nem is osztálytermi óra. Semmiféleképp sem hagyományos színházi produkció az az interaktív iskolai beszélgetés, amely során Kolnai Kovács Gergely a világirodalom egyik leghíresebb gyilkosának bőrébe bújva meséli el a sorsát egy gimnáziumi tanórán. A diákok pedig megismerhetik és át is élhetik, hogyan gondolkozik egy fiatalember, akit kettős gyilkosság miatt juttattak a rács mögé. Van-e feloldozás? Lehet-e, szabad-e egy gyilkos fejével gondolkozni és lelkével érezni?

Bár az előadás végső fázisában valóban van egy „csavar", hiszen kizárólag a hetvenperces beszélgetés végén derül ki, hogy színész beszélgetett a fiatalokkal, s nem pedig egy börtönviselt elítélt. A diákok azonban inkább megkönnyebbülnek és katarzist élnek át, hogy mégsem a kegyetlen valósággal kellett azonosulniuk. Vagy mégis?

Dosztojevszkij: Bűn és bűnhődés című regénye szolgál alapul annak a nevelő és érzékenyítő, interaktív színházi programnak, amellyel több mint tíz éve járják a középiskolákat Kolnai Kovács Gergely és Czukor Balázs művészek. A programot október elején a Bálint Márton suli 11.-es gimnazistái is láthatták.

Felelősség, lelkiismeret, szabadság és a döntéseink következménye. Vajon miért követ el egy átlagosnak tekinthető ember kettős gyilkosságot? Létezik-e valaha is feloldozás az egyik legfőbb bűn alól? Miért kell bűnhődni a bűn után, és mi okoz bennünk morális dilemmákat?

A Bűn és bűnhődés egy középiskolásoknak szóló, osztálytermi színházi nevelési előadás, amely Dosztojevszkij klasszikus regényét használja kiindulópontként, de nem egyszerű irodalmi feldolgozásként közelít hozzá.

A gimnazisták bevonásával bemutatott rendhagyó feldolgozás alaphelyzete merészen szembemegy a megszokott iskolai színházi és tanórai keretekkel. A diákok elé egy börtönből frissen szabadult, kettős gyilkosságot elkövető ember lép be. A tizenegyedikes tanulók kezdetben nem is sejtik, hogy egy tudatosan felépített, megrázó színészi alakítást látnak, hiszen az alkotók szándékosan formabontó módon közelítettek a klasszikushoz. Czukor Balázs rendező kifejtette a koncepció mögött meghúzódó szándékot: „Egy olyan embert próbáltunk felmutatni, aki azon az úton jár, hogy megpróbálja feldolgozni, felelősséget vállalni a tettéért. Az alapvető szándék az volt, hogy felmutassunk egy olyan embert, aki az egyik legnagyobb vétket követte el az életben, mégis megpróbál talpra állni. Azért tartottuk ezt fontosnak, mert a középiskolában már sok diákot érint sokféle nehézség, akár családi, tanulási, pályaválasztási, vagy beilleszkedési nehézségek. Szerettünk volna másfél órára egy olyan embert megmutatni, aki nagy valószínűséggel nagyobb nehézségben van, mint ők, de ennek ellenére megpróbál a körülményekhez képest egy teljesebb életet élni."

Czukor Balázs rendezővel a Bálint suli tanárai és diákjai beszélgettek.

A darab a modern fiatalok számára húsba vágóan aktuális dilemmákat boncolgat, mint a pályaválasztási nyomás, a szülői elvárások súlya vagy a szorongató magány érzése. Czukor Balázs rámutatott Raszkolnyikov drámájára:

„Nálunk a kiindulópont az volt, hogy Raszkolnyikov édesapjának a halála után, kilencévesen rájött, hogy az édesanyjának mennyire fáj a férje elvesztése, ezért elhatározza, hogy boldoggá teszi az anyukáját. Erre feltette az életét. Annyira kóros megfelelési kényszerbe került anyjával, hogy miután egyetemi éveit vidékiként Budapesten töltötte, nem merte az anyjának elmondani, hogy mindenből megbukott, hogy nincs pénze, és beadta édesapja utolsó emlékét, egy karórát egy zálogos nőnek. A nagy nyomásban nem talált más megoldást, minthogy kifossza a zálogos nőt."

A tizenegyedikes diákok, Zoltai Lili és Molnár Dóra mély megrendültségről és a helyzet nyomasztó súlyáról számoltak be. Lili elmondta: "Többször átéreztem azóta, hogy amikor látok bajbajutottat, mi lehet a hátterében, és belegondolok, hogy ő mit élhetett át."

Dóra a személyes kapcsolódási pontokat és a feldolgozás folyamatát emelte ki: „Feküdtem az ágyban, és ezen gondolkoztam, hogy mennyire durva élmény volt. Elmeséltem a nagymamámnak is telefonon. Ő átélte a háborút és nem volt nyugalmas az élete, ezért nem értett vele egyet, hogy ilyen produkcióban vettem részt."

Cziprok Andrea és Pluhár Erika magyartanárok hangsúlyozták, hogy a Törökbálinton már évek óta visszatérő foglalkozás lehetőséget teremt az empátia határainak feszegetésére: „Nagyon szélsőséges probléma az, ha valaki gyilkossá válik. Ugyanakkor rámutat: hol a határ, amíg megértem a másik embert? Megérthetem-e azt is, hogy olyan dolgot követett el, ami az én erkölcsi szintem alatt van?"

A foglalkozás végén, amikor végül fény derül a színházi koncepcióra, a felgyülemlett feszültség feloldódott. Pluhár Erika tanárnő szerint ez elhozza a katarzist: „A gyerekek számára óriási megkönnyebbülés..."

A Bálint Márton suliban bemutatott produkció fényesen bizonyítja, hogy a klasszikus irodalom nem száraz tananyag, hanem a fiatalok számára is átélhető valóság.

BESZTERCZEY JUDIT

Verő Katalin fotós, pedagógus

„Mostanában az eget fotózom legszívesebben”

Eredetileg mérnök-tanár, angolul és oroszul tanított, 1981 óta pedig Törökbálint lakója. Verő Katalin szenvedélye mégis a fényképezés lett, természetfotóin környezetünk legszebb pillanatait örökíti meg. Kati története a kitartásról, a megpróbáltatások feletti felülemelkedésről és a látni tudás művészetéről szól.

A fényképezés iránti elköteleződését második férjének, Ferencnek köszönheti, aki mindvégig biztatta és ösztönözte őt az alkotásra. A férfi ugyanis ágyhoz kötött betegként élt 17 éven át, s miközben felesége ápolta, képein keresztül mutatta meg és emlékeztette a világra – később már a saját házukra is. A nehezebb időszakokban és a hétköznapi gondok közepette a kamera vált Verő Kati legfőbb támaszává: az objektíven keresztül nézve a világot mindig sikerült meglelni a pillanat harmóniáját. Ennek a szép gyűjtőmunkának az eredménye a mára több mint háromezer felvételből álló gyűjteménye.

Számos sikeres tárlata volt országszerte, például Budafokon, a Sacelláry Kastélyban, Újpesten, a Bálint Zsidó Művelődési Házban, Hódmezővásárhelyen és Bárban is. "Három nagy füzetet írtak tele méltatással a kiállítások látogatói, amiket féltve őrzök." Katalin szívügye mindig is Törökbálint maradt. A helyi Falumúzeumban és a művelődési házban rendezett korábbi kiállításai nagy közönségsikert arattak, így nem véletlen, hogy most egy újabb, negyedik helyi bemutatóra készül.

Verő Katalin megörökíti a szép pillanatokat

Szeretné, ha a szomszédai, az ismerősei és a helyi közösség tagjai ismét együtt gyönyörködhetnének a képeiben.

Kamerája előtt épületek, hidak és terek egyaránt feltűnnek, de az igazi szerelmet a természetfotózás jelenti számára. Különösen az égbolt ezerarca nyűgözi le: ahogy a szeles napokon a felhők játéka percről percre teljesen átrajzolja a tájat. Mint mondja, az ég olyan számára, mint egy óriási, szüntelenül változó színpad, ahol a fények és árnyékok soha nem ismétlik önmagukat.

Katalin képei nemcsak a világ szépségeit mutatják meg, hanem azt az életszeretetet és töretlen energiát is, amellyel a mindennapokat éli. A tervezett törökbálinti kiállítás így nemcsak egy gazdag életút lenyomata lesz, hanem valódi közösségi élmény is minden kilátogató számára.

„Bármilyen emberpróbáló is volt az életem, a fotózásban mindig megnyugvást, egyben feltöltődést és gyermeki örömöt találtam. Bízom abban, hogy a közeljövőben városom, szeretett Törökbálintom lakóinak, a barátaimnak is megmutathatom a képeimet egy újabb kiállítás formájában!”

BJ

Rangos megmérettetés volt az idei Volf György anyanyelvi vetélkedő

Október 21-én tartották az idei, immár 26. Volf György anyanyelvi vetélkedőt, amelyet a hagyományoknak megfelelően a városi könyvtár rendezett meg. Ezen a két városi iskola nyolc évfolyamából ezúttal 128-an vettek részt. Korcsoportonként az első hat helyezett könyvjutalomban részesült, az első négy novemberben vezetett sétán vehet részt Budapesten, az Andrássy úton.

V. ÉVFOLYAM
1. Máté Noé (Zimándy)
2. Grancsai Petra (Z)
3. Pápai Flórián (Z)

VI. ÉVFOLYAM
1. Bolla Eszter (Bálint Márton)
2. Jakab Emma Zorka (Z)
3. Kelemen Milán (Z)

VII. ÉVFOLYAM
1. Keő Viktória (B)
2. Hideg Márton (Z)
3. Horváth Noémi (B)

VIII. ÉVFOLYAM
1. Pordán Marcell (B)
2. Naszáli Nóra (B)
3. Mészáros Dávid (Z)

IX–X. ÉVFOLYAM
1. Kosár-Nagy Norma (B)
2. Fazekas Zsófia (B)
3. Németh Károly Olivér (B)

XI–XII. ÉVFOLYAM
1. Danka Boglárka
2. Jósvai Anna Katalin
3. Szatmári Miklós

FELKÉSZÍTŐ TANÁROK
Zimándy Ignác Általános Iskola: Pilinyi Katalin, Tavaszi-Bartos Kinga, Illy-Schäffer Ildikó, Palkóné Szabó Gabriella, Fehér Nikoletta.
Bálint Márton Általános Iskola és Gimnázium: Maczelka-Dani Erika, Kardos Csilla, Demeter Viktor, Cziprok Andrea, Pluhár Erika, Godóné Véghső Diána, Márczi-Szakács Adrienn, Csöngei Rudolf Pál, Olasz-Barabás Brigitta, Szabó Attila.

Kiválóságainkat ünnepeltük az évfordulón

A hagyományos városi október 23-i ünnepi megemlékezésen három rangos kitüntetést adtak át olyan személyeknek és közösségeknek, akik hosszú évek óta elkötelezetten dolgoznak Törökbálintért.

Dr. Csobay Ildikót Szőke Péter polgármeseter köszöntötte

Dani Zoltánné vette át a Szeretet és Gondoskodás-díjat

Fáklyákat gyújtottak a megemlékezők, és közösen vonultak át a Diókertbe

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 70. évfordulóján Törökbálint városa rendkívül méltóságteljes, komolyzenei bemutatóval és fáklyás felvonulással egybekötött ünnepségen adózott a szabadságharcosok emléke előtt. A jubileum tiszteletére rendezett hivatalos eseményeken a helyi lakosság, a város vezetése és a civil szervezetek közösen emlékeztek a hősökre és a vértanúkra A városi ünnepségen zsúfolásig megtelt a Munkácsy Mihály Művelődési Ház. A Himnusz közös eléneklése után Zsolnai Mária mondott megindító emlékező beszédet, amelyben kiemelte az '56-os hősök elszántságát, valamint az összefogás és a szabadságvágy generációkon átívelő fontosságát.

A jubileumi megemlékezésen hagyományosan a legfontosabb helyi elismeréseket is átadták.

DR. CSOBAY ILDIKÓ – TÖRÖKBÁLINT DÍSZPOLGÁRA

Dr. Csobay Ildikó gyermekháziorvos immár fél évszázada gyógyítja Törökbálint apróságait. A kitüntetettet Törökbálint polgármestere, Szőke Péter köszöntötte. Sok családban már a harmadik generáció gyermekei járnak hozzá, több évtizedes gyógyító munkája és elhivatottsága példaértékű.

DANI ZOLTÁNNÉ, JOLI – SZERETET ÉS GONDOSKODÁS-DÍJ

Mindenki Jolikája több mint 40 éve dolgozik az egészségügyben, ebből 26 éve az 1-es számú gyermekorvosi körzetben. Generációk nőttek fel a gondoskodása mellett: egykori kis páciensei ma már saját gyermekeikkel érkeznek a rendelőbe.

TÖRÖKBÁLINTI KAMARAKÓRUS – TÖRÖKBÁLINTÉRT EMLÉKPLAKETT

A Törökbálinti Kamarakórus immár 26 éve meghatározó szereplője a város életének. Fellépéseikkel a kulturális életet és a közösségi összetartozást egyaránt gazdagítják. Tevékenységükben a zene szeretete, a közös éneklés öröme és a minőség iránti elkötelezettség is találkozik. Méltó elismerés számukra az emlékplakett. A kamarakórus elnöke Weiler Róbert, karnagya Boros Tibor.

A díjátadó ceremóniát követően ünnepi koncert részesei lehettek a jelenlévők. Felcsendült Charles Gounod monumentális műve, a Szent Cecília-mise. A misét a Törökbálinti Kamarakórus és a Budapesti Strauss Zenekar szólaltatta meg Deák András vezényletével. A koncerten olyan kiváló szólóművészek működtek közre, mint Kriszta Kinga szoprán, Horváth István tenor és Major Attila. A hangversenyt követően hagyományosan fáklyákat gyújtottak a megemlékezők, akik közösen vonultak át a Diókertbe, az ikonikus 1956-os emlékműhöz. A kegyelet időszakában Törökbálint Város Önkormányzatának képviselői, a helyi intézmények, pártok és civil szervezetek tagjai egymás után helyezték el az emlékezés koszorúit és mécseseit a szobor talapzatánál.

BJ

A Törökbálintért Emlékplakettel díjazott kamarakórus ünnepi koncertjéről

A nézőtérről és a színpadról

Nézem őket: ismerős arcok szülői értekezletről, építkezésről, civil összejövetelek hátsó sorából. Amikor együtt felállnak a színpadra, mindig lenyűgöznek annak a csodálatos képtelenségével, ahogy csupa illékony dologból – levegőből, figyelemből – valami megrendítően valóságos születik.

Egy próbájukon értettem meg, milyen csalóka az a magabiztos könnyedség, amit az előadásokon látunk. Hányfelé kell figyelni egyszerre, mennyi önálló hangnak kell megtalálnia a helyét egyetlen hangzásban! A karmester megállítja őket, kér valamit, és újrakezdik. Aztán megint. Órákon át csiszolnak másodperceket: dallamot, ritmust, hangerőt, mássalhangzók erejét. Különös látni, hogy felnőtt, a maguk dolgában jártas emberek ilyen természetességgel fogadják, hogy itt hétről hétre tanulniuk kell. Hogy nem elég saját magukat adni – amit csinálnak, akkor lesz jó, ha a hangjuk a többieké között pontosan annyi helyet foglal el, amennyit az egész megkíván. És ebben nincs semmi görcsösség, inkább kíváncsi figyelem és derű: a sokadik újrakezdés után is összenevetnek.

Valahogy nagyon illik hozzájuk Gounod csodálatos műve a Szent Cecília-mise. Benne a nagyság egészen emberközeli. A hegedűk néha mintha egy szomszédos bálteremből szöknének át a templomba, a kórus ünnepélyes megszólalásait játékos, egymás körül tekergő zenekari szólamok könnyítik ki. A zene a szinte operai tetőpontok után is meglepő fesztelenséggel tér vissza az egyszerűséghez, olykor valósággal körülölel. Monumentalitása sosem nyomaszt, inkább felszabadít: földi örömmel tekint az ég felé.

Egy város életében sok mindennek megvan a mértéke, pontos ára, kiszámítható haszna. Egy civil kórus értékét nehéz ilyen rubrikákba szorítani. Egyszerre nyit utat a zenei örökség nagy műveihez és ad sokaknak lehetőséget arra, hogy maguk is a kultúra tevékeny alakítói legyenek. Emberek között teremt kapcsolatot, akik máskülönben talán csak elmennek egymás mellett az utcán. És olyan figyelmet, türelmet, egymáshoz igazodást, a közös vállalás melletti kitartást tesz mindennapos gyakorlattá, amelyből a próbatermen kívül is jó volna többet látni.

A koncerten átadott Törökbálintért Emlékérem ezt a sokéves, jórészt a színfalak mögött zajló munkát is elismeri.

Nézem őket, és arra gondolok, milyen különös gazdagsága ez egy városnak.

■ ÖVEGES BORBÁLA,
TÖRÖKBÁLINTI ÉRTÉKTÁR

Kedves Közönség!

A Törökbálinti Kamarakórus nevében nagyon szépen köszönöm ezt az elismerést. Természetesen köszönet jár barátainknak és családtagjainknak is. Egyben szeretném felajánlani ezt a plakettet Katinak, Bandinak, Ferikének és Zoltánnak, akik ma már nem lehetnek közöttünk.

Engedjék meg, hogy külön is kifejezzem hálámat két közeli ismerősünknek, két törökbálinti díszpolgárnak, Kertesi Ingrid művésznőnek és Deák András karmester úrnak. Ha az ő szeretetteljes támogatásuk nincsen kórusunk irányában immár több mint 25 éve, akkor a Kamarakórus ma nem tudna olyan színvonalon előadásokat tartani, amivel ezt az elismerést kiérdemelte. De az is meggyőződésem, hogy nélkülük a törökbálinti kultúra, művészélet is sokkal szegényebb lenne.

Tudják, miről szól a kórusban való éneklés? Az alkotni vágyásról, mert ugye „alkotni születtünk erre a földre". Alkotni pedig csak úgy lehet, ha figyelünk egymásra – ha egymásra figyelünk. Ez kórusnyelvre lefordítva annyit tesz, hogy a dallam, a ritmus, az ének olyan legyen, hogy ugyan egyenként készítjük, alkotjuk, de egyszerre kell, hogy megszólaljon, hogy örömet, élményt adjon. Egyszerre kell, hogy lélegezzünk, egyszerre kell, hogy dobogjon a szívünk. Ahogy ezen a koncerten is.

■ WEILER RÓBERT, A TÖRÖKBÁLINTI KAMARAKÓRUS ELNÖKE

Weiler Róbert, a Törökbálinti Kamarakórus elnöke

Így készítsük fel a talajt és a növényeket a télre

Évszakváltás a kertben

Az ősz és a hűvös idő beköszöntével a kertészek munkája nem ér véget, sőt: a hideg hónapokra való felkészülés alapozza meg a tavaszi sikereket. Carrick Orsolyát, a Mandala Oktatókert alapítóját kérdeztük arról, hogyan ápoljuk a talajt, mit kezdjünk a lehullott lombbal, és milyen új szokásokat érdemes meghonosítanunk a fenntartható kiskertben.

Carrick Orsolya, a Mandala Oktatókert alapítója

– Novemberben járunk, amikor a hűvös, gyakran fagyos időjárás már beáll. Az egyik legfontosabb kérdés ilyenkor a levelek hullása. Mi a teendőnk az avarral: gyűjtsük össze és zsákoljuk be, vagy hagyjuk a földön?

– Egyértelműen az „otthagyni” iskola képviselői vagyunk. Sajnálattal látom sok ház előtt a műanyag zsákokba gyűjtött lombot, pedig, ha belegondolunk, az erdőben sem gereblyézi össze senki a faleveleket, mégis csodálatos, élettel teli talaj jön létre. Ugyanez a logika érvényes a kertünkben is: a talajnak takarva kell lennie. A szerves anyag nem hulladék, hanem a talajélet legfőbb tápláléka.

– Mit tud okozni a talajban, ha ott maradnak a kiszáradt, lehullott falevelek?

– A lebomlási folyamat során a mikroorganizmusok számára ideális körülmények alakulnak ki. A lebomló szerves anyag hőt termel és táplálja a talajéletet, így tavaszra egy tápanyagban gazdag, élettel teli földet kapunk. Nem kell félni tőle: nyugodtan hagyjuk a lombot a veteményesben vagy a gyep fűszálai között is, lebomlik, és semmilyen kárt nem okoz. Ideje elszakadnunk attól az elmúlt 50–60 évben berögzült gyakorlattól, amely a végletekig csupaszon hagyta a talajt. A csapadékszegény nyarak és a száraz őszi időszakok után különösen fontos, hogy ne engedjük kiszáradni a földet.

– Mi a helyzet az öntözéssel? A tél beálltával kell még locsolni a növényeket?

– Télire a fákat és a gyepet már nem öntözzük. Ugyanakkor kevesen tudják, hogy ősszel még érdemes kihasználni a hűvösebb időt kedvelő zöldségek vetési idejét. A leveles zöldségek, mint a spenót, a salátafélék, a koriander, a pak choi vagy a kínai kel kifejezetten kedvelik ezt a hűvös klímát. Ezeket a növényeket érdemes mértékkel megöntözni, de a legtöbb kerti növényünk már felkészült a pihenőidőszakra.

– Hogyan készítsük elő a talajt a téli hónapokra, ha igazán jó kondícióban szeretnénk tudni tavaszra?

> ***– A kulcsszó a mulcsozás. Minden szerves anyagot felhasználhatunk: a levágott füvet, a fadarálékot, a lehullott lombot vagy a faaprítékot. Ezek mind táplálják a talajt.***

A regeneratív mezőgazdaság és a permakultúra egyik legfontosabb alapelve, hogy a kertben egy zárt körfolyamatot hozzunk létre: ne vigyünk el semmit, és ne is kelljen külső anyagokat behozni. A mulcs mint egy védőtakaró működik, megőrzi a nedvességet,

A Mandala Oktatókert őszi pompájában

megvédi a talajszerkezetet a fagyoktól és az eróziótól, miközben folyamatosan szénnel és nitrogénnel dúsítja a földet.

– Ha valakinek nincs otthon saját aprítéka vagy komposztja, vásároljon mulcsot a boltból?

– A bolti, zsákos mulcsokat nem feltétlenül ajánlom a konyhakertbe, mert sokszor vegyszerekkel vagy színezőanyagokkal kezeltek. Sokkal jobb nyitott szemmel járni a környéken: ha a szomszédban vagy az utcában fát metszenek, ágat darálnak, bátran kérjünk belőle! Sokan az összegyűjtött falevelektől is szívesen megválnak, így ingyen juthatunk értékes szerves anyaghoz.

– Szükséges-e a növényeket visszametszeni tél előtt?

– A metszés kérdésében megoszlanak a vélemények, nincs egyetlen üdvözítő szabály. A legfontosabb a megfigyelés elve. A permakultúrában az a célunk, hogy tapasztaljuk meg, mi válik be a saját kertünkben. Vannak, akik a teljes visszavágásra esküsznek, mások meghagyják a száraz kórókat télre, hiszen azok védelmet és fészkelőhelyet nyújtanak a hasznos rovaroknak és madaraknak.

– Mi a teendő a fagyérzékeny, trópusi vagy mediterrán növényekkel, mint a leander vagy a fukszia?

– A fagyérzékeny dézsás növényeket, mint a leander vagy a muskátli, természetesen be kell vinni fagymentes helyre – pincébe, garázsba vagy világos, hűvös helyiségbe. Ugyanakkor az olyan növényeknél, mint a paprika vagy a padlizsán, érdemes kísérletezni! Ázsiai származásuk miatt ezek eredetileg évelők, csak a mi éghajlatunkon pusztulnak el a fagyok miatt. Ha ősszel kásszerűen visszavágjuk, cserépbe ültetjük és szobahőmérsékleten, fagymentes helyen átteleltetjük őket, tavasszal sokkal korábban hoznak majd termést.

– Sokan vásárolnak földlabdás, cserepes fenyőfát karácsonyra azzal a szándékkal, hogy utána kiültetik a kertbe. Ez valóban működőképes megoldás?

– Ez egy gyönyörű elképzelés, de a gyakorlatban sajnos ritkán működik hiba nélkül. A meleg lakásból hirtelen a mínusz 10 fokos kinti fagyba kiültetni a fát hatalmas sokk a növénynek. Ha cserepes fenyőt választunk, a kiültetés előtt mindenképpen fokozatosan kell hozzászoktatni a kinti hőmérséklethez – például néhány napig a garázsban vagy a teraszon tartva –, és a kiültetést sem a leghidegebb, kemény fagyos napokra kell időzíteni.

– Mit tanácsolsz azoknak, akik most szeretnének új ágyást kialakítani a kertben?

– A késő őszi időszak a legalkalmasabb az új ágyások előkészítésére! Ha gyepes területen szeretnénk ágyást létrehozni, nem kell felásni a földet. Fektessünk le vastag kartondobozt a fűre (a ragasztószalagokat eltávolítva), majd erre rétegezzünk avart, komposztot és egyéb szerves anyagokat. A karton elfojtja a gyomokat, idővel lebomlik, és értékes szénnel látja el a talajt. Tavaszra egy puha, tápanyagdús, beültetésre kész ágyást kapunk ásás és nehéz fizikai munka nélkül.

– Összegzésképpen: mi a legfontosabb kerti teendőnk novemberben?

– Takarjuk a talajt! Gyűjtsük össze a szomszédoktól is a leveleket, mulcsozzuk be a veteményest és a virágágyásokat, készítsük elő az új ágyásokat kartonozással, és figyeljük a kertünk változásait. A kertészkedés nem ér véget a nyárral – a téli felkészülés a fenntartható és gazdag tavaszi termés záloga.

BJ

Öko-Klubest beszélgetés-sorozat

Október 19-én a Volf György könyvárban került sor a RÉSZ-EGÉSZ Öko-Klubest indító beszélgetésére, melynek meghívott vendége Carrick Orsolya permakultúra szakember, házigazdája Holló Zsuzsanna, az önkormányzat főkertésze volt.

A rendezvénysorozat célja a törökbálintiak bevonása a klímaváltozás következményeihez alkalmazkodásról szóló diskurzusba, hasznosítható technológiák és jó gyakorlatok megismertetése. Megtudtuk, hogy a permakultúra a permanent culture kifejezés összevonásából származik, lényege a hosszú távon alkalmazható megoldások tervezése és megvalósítása.

Jó gyakorlatokkal alkalmazkodás a klímaváltozáshoz

A beszélgetés során kiderült, hogy mulcsolni is nagyon sokféleképp lehet, illetve többek között szó esett a kerti vízmegtartásról és a faültetések optimális előkészítéséről. A résztvevők az előadó által felvetett témákhoz kapcsolóan saját kertészeti tapasztalataikat is elmondták, illetve a növényvilág fenntartható kezelésével összefüggő kérdéseket tettek fel.

PONTOSÍTÁS: A Törökbálinti Városi Újság októberi számában tévesen jelent meg a kutyafuttató átadásának a dátuma. A kutyajátékokat október végén szerelték be, a hivatalos megnyitót pedig november 4-én tartják.

Beszélgetés Balláné Győrffy Katalinnal és Bóday Dániellel

Örökség a páston

A Törökbálinti Gerevich Aladár Vívó Egyesület vezetője és alelnöke elkötelezettek a vívás és a gyerekek oktatása-nevelése iránt. Interjúnkból az is kiderül, kik a példaképeik, és mit jelent számukra a törökbálinti közösség.

– Ha egyetlen pillanatot kellene kiválasztanod a vívóéletedből, amelyhez ma is vissza tudsz menni gondolatban, melyik lenne az?

KATALIN: Talán az a pillanat lenne, amikor először betettem a lábam a Vasas vívótermébe 10 évesen. Akkor még nem tudtam, hogy olyan emberek közé kerülök, akik az egész életemet meghatározzák. Részben azért, mert a terem tele volt világ- és olimpiai bajnokokkal, amit akkor még nem tudtam; és részben azért, mert olyan mestereknél kezdtem, akikkel mind a mai napig, tehát 50 éve megvan a kapcsolat. Rendszeresen találkozok velük, legutóbb 2 hete a 82 éves mesteremnél jöttünk össze nagy társasággal. Az egyik legnagyobb dolog, amit egy sport adhat, hogy olyan közösségbe kerülünk, akik az életünkön végigkísérnek.

– Egy olimpiai álom meghiúsult, de a vívás iránti elköteleződés megmaradt. Hogyan született meg benned az elhatározás, hogy sportolói pályafutásod után továbbadd a következő generációknak mindazt, amit a vívástól kaptál?

KATALIN: Az egyesületet 16 évvel ezelőtt alapítottam Gulácsi Ferenccel és fiammal Balla Nándorral. Messze visszanyúló előzménye, hogy 1984-ben bojkottálta Magyarország az olimpiát. Tagja voltam annak a női tőrcsapatnak, amelyik indult volna az olimpián. Mind a csapattal, mind egyénileg sikeres évet zártunk, voltak világkupa döntőim és abban az évben is megnyertem az egyéni magyar bajnoki címet. Sajnos az álmom – hogy ott lehessek az olimpián – politikai döntés miatt szertefoszlott. Néhány évvel később kárpótolták azokat a sportolókat, akik az „ellenolimpián" érmesek voltak. A női tőrcsapat megnyerte akkor a versenyt, de nem vagyok olimpiai bajnok. Megfogadtam, ha lesz lehetőségem, visszaadom a vívásnak mindazt, amit neki köszönhetek. Így jutottunk el 2010-ig, amikor is megalapítottam az egyesületet. Létszámunk a kezdeti 26 főről mára 130-140 főre növekedett.

Erdélyi-Sándor Áron Sporttanácsnok és Balláné Győrffy Katalin

Az elmúlt 16 évben sok gyerekkel megszerettettük a vívást, mellette sok szép eredmény született. Úgy érzem vissza tudtam adni a vívásnak valamit abból, amit kaptam tőle.

Bujdosó Imre olimpiai bajnok, Nemcsik Zsolt olimpiai ezüstérmes, illetve mindketten világbajnok kardvívók dolgoznak velünk. Zsolt jelenleg a felnőtt férfi kardválogatott vezető edzője. Másik edzőnk, Balla Nándor a kadet férfi kardválogatott vezető edzője. Ez az egyesületre nézve dicsőség, ugyanakkor nehézséget is jelent, hiszen sokszor nem tudnak részt venni az egyesület edzésein. Mellettük dolgozik egy fiatal edző, Papp Gergely, aki egyesületünkben vívott. 2020-tól elindítottuk a párbajtőr vívás oktatását is, Hoffmann Tamás és Lőkös Sándor vezetésével.

– A vívás különleges sport: egyszerre elegáns és kíméletlenül gyors. Szerintetek mit árul el egy emberről az, ahogyan vív?

KATALIN: Mindent! A tulajdonságait, gondolok a küzdőszellemre, a gyors döntéshozatalra, a vagányságra, és hogy túl tudj járni az ellenfeleid eszén.

DÁNIEL: A vívás egy küzdősport, asszó közben gondolkodásra késztet. Ahogy Kati is mondta, túl kell járnod a másik eszén.

– Van olyan tulajdonság, amelyet egy jó vívó szinte biztosan magával visz az élet más területeire is?

KATALIN: Természetesen, több is. Mások tisztelete, más eredményének elismerése, akaraterő, koncentráló képesség,

a „nem adom fel!”, vagyis megpróbálsz mindent megtenni azért, hogy megvalósítsd azt, amit kitűztél célul.

DÁNIEL: Nagyon fontos a fókuszáltság, hogy nyomás alatt is teljesíteni tudjunk, továbbá a fegyelmezettség és szabálykövetés.

– A mai gyerekek egy olyan világban nőnek fel, ahol szinte minden azonnali: az információ, az élmény, a visszajelzés. Mit tud adni nekik egy olyan sportág, ahol egy mozdulat mögött hosszú évek munkája van?

KATALIN: A felkészülés nagyon hosszú, éveken keresztül gyakorolsz egy-egy akciót, mire beépül a vívásodba. Amikor a versenyen felállsz a pástra, különösen kardvívásban, ahol egy öt találatos asszó tiszta vívó időben 30-40 másodpercig tart, előre el kell dönteni mit akarsz csinálni, mert különben nem tudod kivitelezni. Aztán tényleg pár másodperc alatt eldőlhet minden.

DÁNIEL: Ki szeretném emelni azt is, mennyire fontos a kudarctűrés képessége, egy-egy rosszul sikerült asszó vagy verseny reális értékelése.

Bóday Dániel napjainkban is aktívan sportol

> ***Minden verseny végén csak egy győztes lehet, de az odavezető úton is lehetnek részsikerek, amiket pozitívan kell megélni. Az esetleges kudarcot fel kell tudni dolgozni és újra bele kell állni a munkába.***

Ehhez kell a mesterek és a szülők segítsége. Szerencsések vagyunk, mert mind a két oldalról jön a segítség.

– Mit látsz először egy kezdő tanítványban: a tehetséget, a mozgást, a személyiséget?

KATALIN: Ismét visszautalnék arra, amikor elkezdtem a Vasasban vívni. Az első évben csak a lábmunkát gyakoroltuk, amit ma nem lehet megtenni, mert nagyon felgyorsult a világ. A következő évben az edzők kiválasztották, kivel szeretnének foglalkozni. Engem Szlovenszky Lajos választott, így kezdődött több mint húszéves edző-tanítvány kapcsolatunk, és ami a vívás befejezése után a mai napig is tart. Néhány évvel ezelőtt megkérdeztem a mesteremtől, „Mondd meg, miért engem választottál?”, és azt mondta, hogy „Csillogott a szemed és konok voltál.”

– Sok évtizede látjátok a magyar vívást. Mi az, amiben változott a sportág?

KATALIN: Gyakorlatilag ma már az egész világon vívnak. Ez köszönhető azoknak az európai mestereknek, akik szétszéledtek a világban és megtanították a világot vívni. Most azt figyeljük, hogy a klasszikus technika – amit megtanítottak – hogyan változik egy más nemzetiségű, mentalitású embernél.

DÁNIEL: A klasszikus európai vívás kicsit átalakul, most mi tanuljuk vissza tőlük, amit ők kezdtek el csinálni. Viszont az, hogy ilyen sok vívónemzet lett, sokat segített a vívás népszerűségén. Meg lehet mondani és lehet látni, hogy kinek ki volt az edzője, a stílusáról.

– Mit jelenthet egy törökbálinti kisgyerek számára, hogy a vívás első lépéseit ebben az egyesületben teszi meg? Tudnak-e a gyerekek kapcsolódni Gerevich Aladár örökségéhez?

KATALIN: Minden szeptemberben indítunk kezdő csoportot. Az első edzésen bemutatjuk a vívást, a fegyvernemeket, és megkérdezzük, hogy tudnak-e mondani mai vívót, aki nem mellesleg háromszoros olimpiai bajnok. Többen mondják: Szilágyi Áron. Tehát így indulunk.

DÁNIEL: Fontosnak tartjuk, hogy meséljünk névadónkról, Gerevich Aladárról, aki a világ legeredményesebb vívó olimpikonja, 1932-1960. között 7 olimpiai aranyérmet nyert. Mi még ismerhettük! Fontos az is, hogy a teremben találkozhatnak élő olimpiai bajnokkal és ezüstérmessel is.

– Egy kisvárosi sportegyesületnél gyakran nemcsak sportolókat kell nevelni, hanem közösséget is építeni. Mitől lesz egy gyereknek az az érzése: „ez az én klubom”?

KATALIN: Nagyban rajtunk múlik, megpróbáljuk azt az érzést átadni, amit mi kaptunk annak idején. Próbálunk olyan légkört teremteni, hogy ne rohanjanak tovább edzés után, főleg a nagyobbakra jellemző, hogy beszélgetnek az edzés végén.

DÁNIEL: Versenyeknél, utazásnál is együtt vannak, megvárják egymás versenyét. Nálunk most ezzel nagyon nincs baj, jól működő közösségben vagyunk.

– Volt olyan pillanat az elmúlt 16 évben, amikor azt gondoltátok: „Na, ezért volt érdemes belevágni!”?

KATALIN: Sok olyan pillanat volt. 2014-től a versenyzőink 20 arany, 26 ezüst és 38 bronzérmet nyertek, mindegyik éremszerzés ilyen pillanat volt. Az is fantasztikus, amikor karácsony előtt évzáró összejövetelt rendezünk, amire meghívjuk azokat is, akik már rég nem vívnak köztünk. Sokan eljönnek. Jó érzés.

DÁNIEL: Viszont még nem annyira idős az egyesület, hogy a tanítványaink gyerekei is eljöjjenek, az egy következő kapcsolódás lesz.

■ MÁTÓ ESZTER

TLC1923 – United Shipping Törökbálint

Fókuszban a fiatalok és a közösség

A United Shipping Törökbálint számára kiemelten fontos a fiatalok és a sport támogatása. Nagy örömükre szolgált, hogy a Zimándy Ignác Általános Iskola felső tagozatos tanulói az Európai Diáksport Napja alkalmából ellátogattak az egyesülethez, és az Alsóerdősor utcai sportpályán egy közös, mozgással és élményekkel teli napot tölthettek. Jó volt látni, hogy a pálya megtelt fiatalokkal, tanárokkal és kísérőkkel. A sport számukra nemcsak a teljesítményről és az eredményekről szól, hanem a mozgás öröméről, a közösségről és az együtt szerzett élményekről is.

Az U11-es csapat, Rabóczki Balázs edzővel

Közben az egyesület legfiatalabb labdarúgói (U7-U9-U11) is elkezdték a rendszeres versenyzést. Az Érdi VSE pályáján kéthetente találkoznak a legkisebbek, akik számára ezek az alkalmak elsősorban a játékról, a futball megszeretéséről és az első mérkőzésélményekről szólnak. Ebben a korban még nem az eredmény a legfontosabb. A cél az, hogy a gyerekek örömmel lépjenek pályára, szeressenek futballozni, megtanulják a csapatjáték alapjait, és minden alkalommal új élményekkel térjenek haza. Nagy öröm számukra az is, hogy a szülők is aktív részesei ezeknek az eseményeknek. A pálya széléről együtt szurkolnak, izgulnak és örülnek a gyerekek minden sikerének.

Az egyesület célja, hogy Törökbálinton minél több gyermek számára legyen természetes része az életnek a sport, a mozgás és a közösséghez tartozás.

A megyei III. osztályú férfi felnőtt csapat az első négy fordulóban háromszor győzött és egy döntetlent ért el. Ez követően némi megtorpanás következett be. Meglepetésre a Gyál nagy különbségű győzelmet aratott az Alsóerdősor utcában (5:1), majd a Délegyháza vendégeként sem sikerült pontot szerezni (3:0). A Kistarcsa elleni hazai mérkőzés is vendéggóllal indult, a félidőig egy kihagyott büntető és számos elrontott helyzet mellett megszületett az egyenlítő gól. A második félidőben újra a „régi" TLC-t láthatták a szurkolók, ennek köszönhetően 7:1-es győzelmet aratott. Mindezt úgy, hogy a fekete-fehérek a mérkőzés során három 11-est rúgtak és valamennyit elhibázták. A Szigethalom elleni mérkőzésen az ismét otthon játszó TLC-sek 5:2-re nyertek.

TuttoBici-Bottecchia Sportegyesület

Az idei év mérföldkő volt az egyesület életében: versenyzői első alkalommal vehettek részt az Amatőr Triatlon Világbajnokságon. A rangos eseményt szeptember 23–27. között rendezték meg a spanyolországi Pontevedrában, ahová a világ minden tájáról érkeztek amatőr triatlonisták.

A magyar színeket egy 31 fős amatőr csapat képviselte, amelynek vezetője Török Dániel, a TuttoBici-Bottecchia Sportegyesület alelnöke és a Magyar Triatlon Szövetség Amatőr Bizottságának elnöke volt. A magyar csapatban az egyesület több versenyzője is rajthoz állt. A pontevedrai világbajnokságon Takács Luca Zsófia, Buthiné Pethes Adrienn, Fejér Attila, Tóth István, Csuhay Attila, Osztermayer Miklós és Takács Gergely képviselték az egyesületet. Versenyzőik számára különleges élményt jelentett, hogy egy ilyen rangos nemzetközi mezőnyben, a magyar csapat tagjaként állhattak rajthoz és olyan élményekkel gazdagodtak, amelyekre hosszú ideig emlékezni fognak.

A spanyolországi kaland ugyan véget ért, de már most a 2027-es hamburgi világbajnokság részvételét tervezgetik. Remélik, hogy jövőre még több törökbálinti sportolónak lesz lehetősége arra, hogy a magyar csapat tagjaként álljon rajthoz a világbajnokságon.

Jubileumi Kerekdomb futás

A jubileumi futáson idén 506-an vettek részt október 18-án. Az első alkalommal 1996-ben megrendezett eseménnyel a nem sokkal korábban létrejött Kerekdomb Környezetvédelmi Egyesület, amely sok tekintetben egy új, környezettudatos értékvilág reprezentánsaként alakult meg, az egészségmegőrzés fontosságára kívánta felhívni a figyelmet. A minden év október közepén megrendezett futófesztivál – egyetlen alkalommal, 2020-ban a covid miatt maradt el – szinte azonnal a város legnagyobb sportrendezvényévé vált. E jubileumi alkalommal valamivel többen, 506-an várták a startot az óvodásoktól a szenior korosztályig. A korosztályos versenyek eredménye a következő volt:

Mini Lány
I. Takscherer Kinga 2:31
II. Mester Emese 2:40
III Klinger Fanni 2:42
Mini Fiú
I. Béleczki Bende 2:24
II. Wildner Húgó 2:28
III Trini Csongor 2:34
Gyerek Lány
I. Wildner Heléna 4:58
II. Mester Anikó 5:21
III Mester Janka Veronika 5:22
Gyerek Fiú
I. Blum Leon 5:00
II. Steiczer Márton 5:02
III. Takscherer Márton Áron 5:08
Serdülő Lány
I. Németh Borbála 11:05
II. Rácz Fanni 11:10
III. Rácz Zoé 11:12
Serdülő Fiú
I. Blum Ben 10:22
II. Szabó Ferenc 10:40
III. Kiss Boldizsár 10:45
Ifi Lány
I. Fernengel Zsuzsanna 21:07
II. Riczkó Adél 21:22
III. Dudás Regina 21:24
Ifi Fiú
I. Gajári Csongor Dávid 16:10
II. Fábián Boldizsár 16:12
III. Gajári Álmos 16:28
Felnőtt Nő
I. Bakos Zsófia 20:18
II. Mesterné Forgách Anikó 20:50
III. Tóth Zsuzsanna 21:40
Felnőtt Férfi
I. Mester Bálint 28:32
II. Temesvári Lénárd 29:20
III. Dóra Péter 31:48.
Szenior Nő
I. Buthiné Pethes Adrienn 21:02
II. Nagy Gabriella 24:32
III. Lehota Edit 25:12
Szenior Férfi
I. Tóth István 36:50
II. Pintér Igor 39:40
III. Mihályházi Vilmos 41

A Radobasket Törökbálint is elkezdte

Az amatőr női kosárlabda-bajnokságban az elmúlt idényben harmadik helyen végzett Radobasket Törökbálint a 2026-27-es évadban megkezdte szereplését. Előbb hosszabbításos mérkőzésen 86-85-re legyőzte a tavalyi második ELTE Fortis csapatát, majd ugyancsak hazai pályán 99-91-re kikapott a Vasas II-től.

Változás a bajnoki rendszerben, hogy az NB I. piros csoportjában ez évben főként az A csoportos klubok tartalékcsapatai játszanak, így a feljutást csak a ELTE Fortis, a Fót és a törökbálinti csapat harcolhatja ki. A bajnokság végkimenetelébe azonban a látványsportok finanszírozásának szabályaiban bekövetkező változások is erőteljesen beleszólhatnak.

Fanatic Táncsport Egyesület

Az ősz kezdetével folytatódnak edzéseik Törökbálinton a Nyitnikék és a Bóbita Óvodában, valamint a Munkácsy Mihály Művelődési Házban. Edzőik részt vettek a Magyar Táncsport Szakszövetség szokásos őszi sportszakemberi továbbképzésén, majd szakmai délelőttöt is szerveztek edzői csapatuknak, ahol arról tanulhattak, hogyan ismerhetik fel azokat a rejtett idegrendszeri éretlenségeket, amelyek egyes gyerekeknél mozgáskoordinációs, figyelmi vagy viselkedési nehézségekben jelenhetnek meg. Gyakorlati, azonnal használható eszközöket kaptak a játékos mozgásfejlesztéshez, a testtudat, a térbeli tájékozódás és a szabálykövetés támogatásához, valamint ahhoz is, hogyan kezeljék a különböző csoportdinamikai helyzeteket. A versenyszezon is kezdetét vette: október elején Budapest Bajnoksággal indítottak, melyet országos versenyek követtek, és még mindig októberben nemzetközi versenyen is részt vettek párosaik. A kisebbek számára november folyamán nyílik bemutatkozási lehetőség a házibajnokságukon, a szezont pedig a szokásos Téli Fanatic Gálával zárják majd decemberben.

Bálint Diáksport Egyesület

Szeretettel várnak minden 5 és 12 év közötti kislányt a ritmikus gimnasztika foglalkozásaikra a Bálint Márton Általános Iskolában – Törökbálint, Köztársaság tér 8.

KEZDŐK:
Hétfő és szerda 16-17.00 óra
HALADÓK ÉS VERSENYZŐK:
Hetfő, szerda és péntek 16-18.00 óra
Beiratkozás a helyszínen folyamatosan.

Szintet léptünk!

Törökbálint

Megújult a hálózatunk,
megérkezett a gigabites net

fél évig **kedvezménnyel!**

online rendelés:
pr.hu/csomagajanlatok

3 hónapig
díjmentes
RTL+
prémiummal!

Prémium Full TV + Gigabit internet

(112 csatorna | 76 HD)

6 hónapig 8 990 Ft

7. hónaptól 10 990 Ft

(nem újrakezdődő nem teljes körű)

A feltüntetett havidíjak 12 hónapos vagy készülék vásárlása esetén 24 hónapos határozott idejű szerződés megkötésével és e-számla kedvezményével érvényesek. A Gigabit Internet BPR-Net 1000S Internet csomag maximális sebessége: 1000/150 Mbit/s, rendes körülmények közt elérhető sebessége: 900/28 Mbit/s, minimális sebessége: 200/10 Mbit/s. Az akció további részletei és feltételei a pr.hu-n vagy a 1231-es Ajánlatban történő eltérések lehetnek.

1231

pr-telecom
közelebb a világhoz, közelebb egymáshoz

Infovonal: 1231 | e-mail: ugyfelszolgalat@prtelecom.hu | www.pr.hu